

چینه نگاری زیستی، محیط رسوی و چینه نگاری سکانسی سازند آسماری در چاه شماره ۴ میدان نفتی لب سفید (شمال فرو افتادگی دزفول، جنوب غرب لرستان) و تنگ لنده (کوه سفید، شمال غرب دهدشت)

حسین وزیری مقدم^{۱*}، صلاح الدین عرب پور^۲، علی صیرفیان^۳، عزیزالله طاهری^۴، علی رحمانی^۵

^۱ استاد گروه زمین شناسی، دانشکده علوم، دانشگاه اصفهان، اصفهان، ایران

^۲ دانشجوی کارشناسی ارشد چینه و فسیل شناسی، دانشگاه اصفهان، اصفهان، ایران

^۳ استاد گروه زمین شناسی، دانشکده علوم، دانشگاه اصفهان، اصفهان، ایران

^۴ استاد گروه زمین شناسی، دانشکده علوم، دانشگاه شاهروود، شاهروود، ایران

^۵ شرکت ملی نفت ایران (اداره زمین شناسی مناطق نفت خیز جنوب)

avaziri7304@gmail.com

دریافت اردیبهشت ۱۳۹۵، پذیرش شهریور ۱۳۹۵

چکیده

در این مطالعه چینه نگاری زیستی، ریزرساره‌ها، محیط رسوی و چینه نگاری سکانسی سازند آسماری در چاه شماره ۴ لب سفید (شمال فرو افتادگی دزفول، جنوب غرب لرستان) و تنگ لنده (کوه سفید، شمال غرب دهدشت) مورد بررسی قرار گرفته است. سازند آسماری در برش لب سفید ۲۶۰ متر و دربرش تنگ لنده ۲۶۰ متر ضخامت دارد و متشکل از آهک‌های ضخیم، متوسط تا نازک لایه است. تطابق زون‌های تجمعی تشخیص داده شده در نواحی مورد مطالعه با سایر نواحی زاگرس (تاقدیس بنگستان: تنگ بند، تنگ نایاب و تنگ بولفارس، میدان نفتی پارسی، کوه آسماری و تاقدیس خویز: تنگ بی بی نرجس)، حاکی از آن است که ته نشست سازند آسماری در تنگ بی بی نرجس، تنگ بند و چاه شماره ۴ میدان نفتی لب سفید زودتر از سایر نواحی صورت گرفته است. بررسی ریزرساره‌ها نشانگر آن است که سازند آسماری در چهار زیرمحیط رسوی مختلف شامل پهنه جزرومدی، لاگون، پشه و دریای باز در یک پلاتفرم کربناتی از نوع رمپ نهشته شده است. بر طبق الگوهای عمیق و کم عمق شدگی ریزرساره‌ها ۵ سکانس درجه ۳ در لب سفید و دو سکانس درجه ۳ در تنگ لنده، تشخیص داده شده است. جهت بررسی تغییرات حوضه رسوی سازند آسماری در طی الیگوسن-میوسن این سکانس‌ها با سکانس‌های شناسایی شده در سایر نواحی زاگرس تطابق داده شده‌اند.

کلمات کلیدی: میکروفسیل های کف زی، پلاتفرم کربناتی رمپ، چینه نگاری سکانسی، سازند آسماری، ریزرساره.

۱- مقدمه

منطقه مورد مطالعه در زون ساختاری-رسوبی زاگرس واقع شده است. این زون به دلیل دارا بودن ذخایر هیدروکربوری عظیم و فعالیت‌های تکتونیکی جوان، معروف است [۳۸، ۱۷]. زون ساختاری-رسوبی زاگرس براساس تاریخچه رسوبگذاری و تکتونیک به بخش‌های لرستان، فارس، زاگرس مرتفع، فروافتادگی دزفول و ایذه تقسیم شده است [۳۳، ۳۲]. براساس این تقسیم‌بندی، منطقه مورد مطالعه در زون فروافتادگی دزفول واقع است. سازند آسماری، توالی ضخیمی از سنگ‌های الیگو-میوسن است که سنگ مخزن اصلی نفت خام در زون ساختاری-رسوبی زاگرس محسوب می‌شود. رسوبات پلاتفرم کربناتی که تشکیل سازند آسماری را می‌دهند، شامل تعدادی از بزرگترین ذخایر نفتی در دنیا می‌باشند [۱۰].

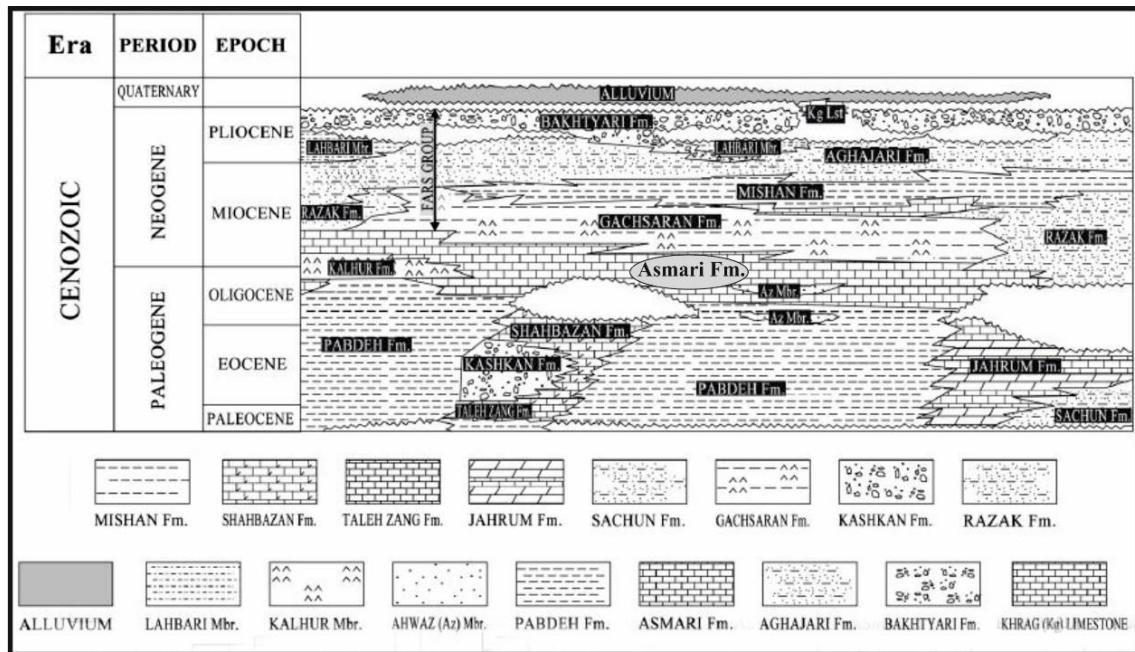
برش تیپ این سازند در تنگ گل ترش (کوه آسماری، جنوب شرقی مسجد سلیمان) توسط ریچاردسون [۶۰]. اندازه گیری شد که در این برش سازند آسماری شامل ۳۱۴ متر متšکل از سنگ آهک، سنگ آهک دولومیتی و سنگ آهک رسی به سن میوسن زیرین می‌باشد [۷۳، ۸۶، ۸]. وجود روزندهاران کف زی بزرگ به عنوان مهمترین گروه فسیلی در سازند آسماری، ابزاری مناسب برای چینه نگاری زیستی، بازسازی محیط دیرینه و تشخیص تغییرات محیطی است. شناسایی و بررسی دقیق تر این سازند براساس فونای فسیلی اطلاعات مفید و ارزشمندی را جهت مطالعات و کارهای مطالعات اکتشافی و عملیات اکتشافی در حوضه فورلندي زاگرس ایجاد می‌نماید. هدف از این مطالعه بررسی دقیق چینه نگاری زیستی، محیط رسوبی و چینه نگاری سکانسی سازند آسماری در برش تنگ لنده و چاه شماره ۴ میدان نفتی لب سفید می‌باشد. در نهایت تفسیر حوضه رسوبی طی زمان الیگوسن-میوسن با اطلاعات به دست آمده از این تحقیق و اطلاعات برش‌هایی از سازند آسماری در نواحی مختلف حوضه فورلندي زاگرس صورت گرفته است.

۲- مطالعات پیشین

مطالعات اولیه چینه نگاری زیستی بر روی سازند آسماری توسط توماس [۶۶] در سال ۱۹۴۸ انجام شد. در سال ۱۹۶۵ وايند [۷۳] زون‌های تجمعی شماره ۵۶، ۵۷، ۵۸ و ۶۱ را برای سازند آسماری معرفی کرد. آدامز و بورزا [۸] سه سال بعد ۳ زون تجمعی و ۲ زیر زون تجمعی برای سازند آسماری معرفی کردند. لارسن و همکاران [۴۵] در سال ۲۰۰۹ وون بوخم و همکاران در سال ۲۰۱۰ [۶۸] ۶ زون زیستی و ۱ زون مبهم را با استفاده از اطلاعات بدست آمده از روش ایزوتوپ استرانسیوم [۲۹] برای سازند آسماری معرفی و سن روپلین-میوسن پیشین را برای آن در نظر گرفتند. ضخامت و سن سازند آسماری در نواحی مختلف حوضه فورلندي زاگرس متفاوت است [۴۴] (شکل ۱). از جمله تحقیقات دیگری که در سال‌های اخیر در زمینه چینه نگاری زیستی صورت گرفته می‌توان به صادقی و همکاران [۶۳] و رحمانی و همکاران [۵۵] اشاره کرد. علاوه بر این با استفاده از داده‌های ایزوتوپ استرانسیوم ۸ سطح سکانسی در بخش جنوب غربی فرو افتادگی دزفول توسط اهرنبرگ و همکاران [۲۹] مشخص گردید وون بوخم و همکاران [۶۸] نیز ۳ سکانس رسوبی در رسوبات الیگوسن و ۳ سکانس رسوبی در رسوبات میوسن سازند آسماری در ناحیه فرو افتادگی دزفول و زون ساختمنی ایذه معرفی کردند. از دیگر مطالعات چینه نگاری سکانسی صورت گرفته بر روی

چینه نگاری زیستی، محیط رسوی و چینه نگاری سکانسی سازند آسماری در چاه شماره ۴ میدان نفتی لب سفید (شمال فرو افتادگی دزفول، جنوب غرب لرستان) و تنگ لنده (کوه سفید، شمال غرب دهدشت)

تاقدیس اشگر (شمال غرب نورآباد) می توان به تشخیص ۴ سکانس رسوی توسط شب افروز و همکاران [۶۲] و همچنین مطالعات محققانی از قبیل طاهری و وزیری مقدم [۳] و کلنات و همکاران [۵] اشاره کرد.

شکل ۱. تصویر شماتیک چینه شناسی سازند آسماری درون سنگهای سنجوئیک حوضه زاگرس [۴۴].

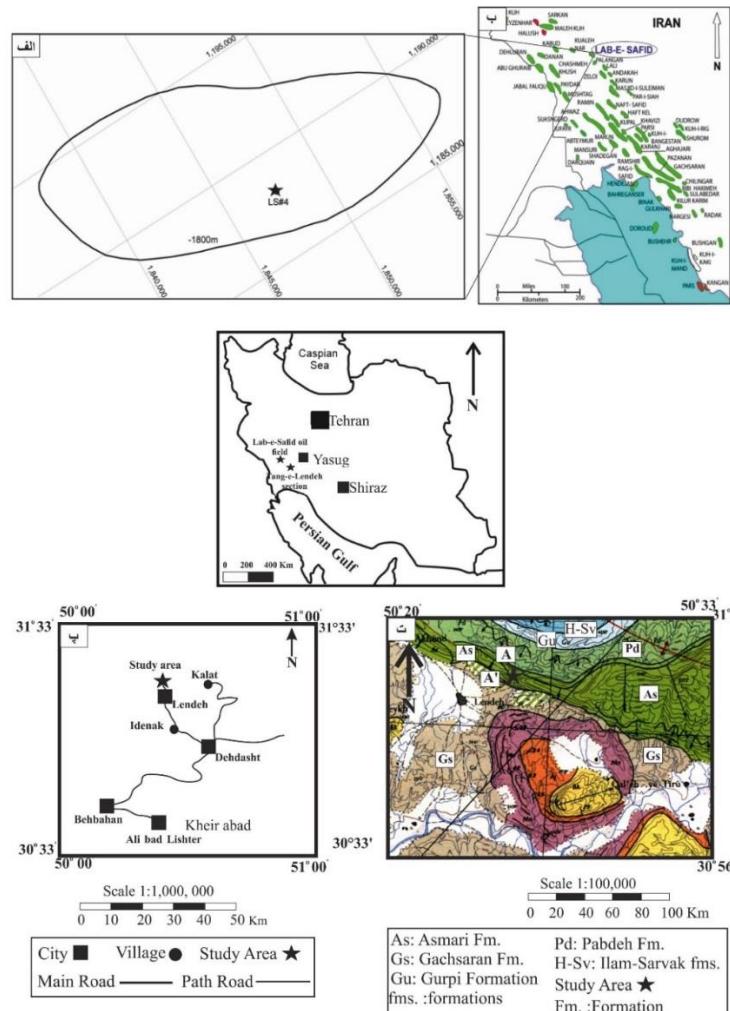
۳- روش مطالعه

به منظور بررسی دقیق چینه نگاری زیستی، محیط رسوی و چینه نگاری سکانسی سازند آسماری در برش تنگ لنده و چاه شماره ۴ میدان نفتی لب سفید، ۱۹۷ نمونه به صورت سیستماتیک (با استفاده از ژاکوب) با فواصل ۱-۲ متری (با در نظر گرفتن تغییرات رخساره ای و عمود بر امتداد لایه ها) از سازند آسماری در تنگ لنده و همچنین از میدان نفتی لب سفید تعداد ۶۰۰ مقطع نازک تهیه گردید. شناسایی ماکروفسیل ها در محل برداشت (لوپ) و میکروفسیل ها بر اساس منابع موجود از قبیل لوبلیش تاپان [۸,۹,۴۸] و تعیین بافت و تقسیم بندی و تفسیر ریز رخساره ها به ترتیب بر اساس کارهای دانهام و دیگر محققین [۳۴,۱۸,۱۹,۲۵,۲۸] صورت گرفت. سکانس های رسوی نیز براساس اصول چینه نگاری سکانسی [۴۳,۶۵,۶۹] و مدل امری و مایرز [۳۱] مورد بررسی و شناسایی قرار گرفتند.

۴- موقعیت جغرافیایی

در این تحقیق دو برش از سازند آسماری مورد مطالعه قرار گرفته است که شامل برش زیر سطحی سازند آسماری در چاه شماره ۴ میدان نفتی لب سفید (جنوب غرب لرستان) که دارای مختصات جغرافیایی "N:۳۲° ۳۸' ۳۱" و

و $41^{\circ} 59' E: 48^{\circ}$ (شکل ۲) و برش تاقدیس کوه سفید (تنگ لنده) در ۴۰ کیلومتری شمال غربی شهر دهدشت از توابع استان کهگیلویه و بویراحمد با مختصات جغرافیایی "۵۹°۸۲' N: ۳۰°۲۷' E: ۵۰°۲۶'" می‌باشد (شکل ۲). نزدیک‌ترین راه دسترسی به منطقه مورد مطالعه، جاده‌ی دهدشت- سوق- روستای ایدنک و سپس بخش لنده است که برش مورد مطالعه در شمال بخش لنده (لنده به روستای موگرمن) واقع شده است. فاصله‌ی چاه شماره ۴ میدان نفتی لب سفید با برش سطحی تنگ لنده ۲۲۹ کیلومتر است.

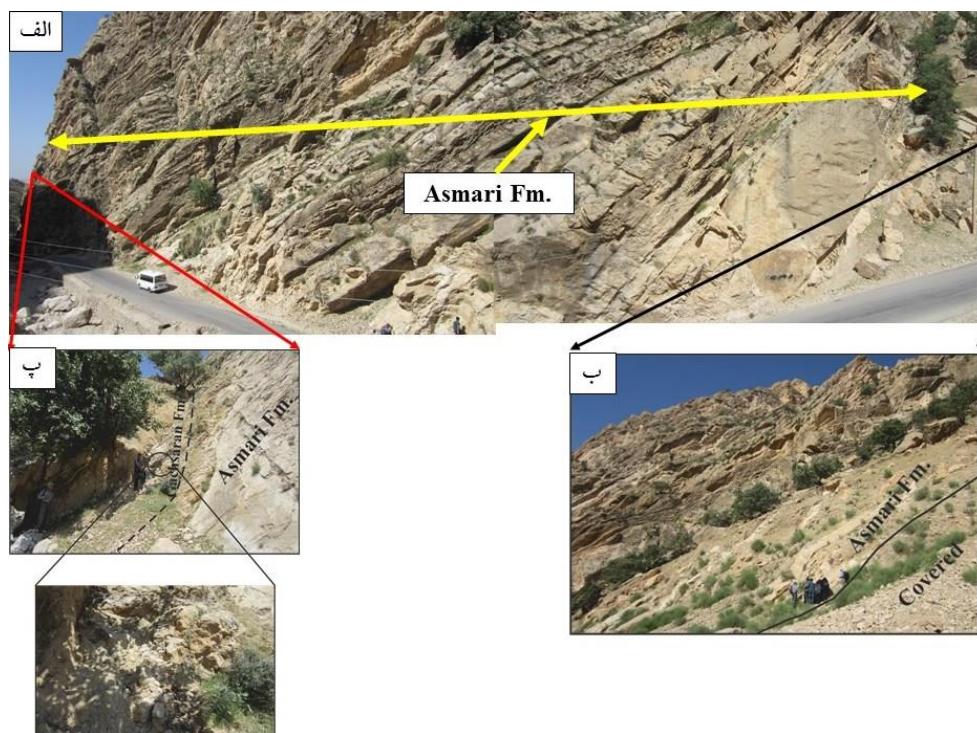
شکل ۲. چاه شماره ۴ میدان نفتی لب سفید، الف: نقشه‌ی موقعیت میدان نفتی شرکت‌های مناطق نفت خیز جنوب و جایگاه میدان نفتی لب سفید در این نقشه [۱] و ب: موقعیت چاه شماره ۴ بر روی نقشه‌ی زیر زمینی افق آسماری میدان نفتی لب سفید [۱]. برش تنگ لنده، پ: موقعیت جغرافیایی و راه‌های دسترسی به برش سازند آسماری در برش تنگ لنده [۷]. ت: موقعیت زمین‌شناسی برش سازند آسماری در تنگ لنده با مقیاس ۱:۱۰۰۰۰۰
[۴۷]

۵- سنگ‌شناسی سازند آسماری برش تنگ لنده (شمال غرب دهدشت) و لب سفید (جنوب غرب لرستان)

چینه نگاری زیستی، محیط رسوی و چینه نگاری سکانسی سازند آسماری در چاه شماره ۴ میدان نفتی لب سفید (شمال فرو افتادگی دزفول، جنوب غرب لرستان) و تنگ لنده (کوه سفید، شمال غرب دهدشت)

ضخامت سازند آسماری در برش تنگ لنده ۲۶۰ متر می‌باشد. لیتولوژی غالب سازند آسماری در این برش شامل توالی آهکی ضخیم، متوسط تا نازک لایه‌ای مارن سبز تا سبز-زیتونی است که در سطح برخی لایه‌ها آثار نودولا را انحلال یافت می‌شوند. قاعده سازند آسماری پوشیده بوده و نمونه برداری از اولین لایه‌های آهکی بروز زد سازند آسماری برداشت شده است و مرز بالای آن به صورت تدریجی و پیوسته با سازند گچساران پوشیده شده است (شکل ۳).

سازند آسماری در چاه شماره ۴ میدان نفتی لب سفید خوزستان ۳۶۰ ضخامت دارد (۲۸۰۰ قاعده تا ۲۴۴۰). لیتولوژی عمدتاً از آهک، دولومیت، آهک دولومیتی و دولومیت آهکی تشکیل شده است. مرز زیرین این برش بدلیل عدم حفاری کامل تا سازند پابده (نداشتن مغزه و خردۀ‌های حفاری) مشخص نمی‌باشد. مرز بالای آن با سازند گچساران به صورت تدریجی است. در این چاه از عمق ۲۴۶۹ تا ۲۴۷۷ متر، ۲۴۹۶ تا ۲۶۵۸ متر و ۲۷۵۵ تا ۲۸۰۰ متر محدوده مغزه دار (Core Interval) می‌باشد.

شکل ۳. الف: دورنمای کلی سازند آسماری در تنگ لنده (شمال غربی دهدشت)، ب: سازند آسماری در تنگ لنده (شمال غربی دهدشت)، پ: مرز تدریجی سازند آسماری به سازند گچساران در تنگ لنده (شمال غربی دهدشت).

۶- چینه نگاری زیستی سازند آسماری در نواحی مورد مطالعه

به منظور تعیین سن نهشته‌های سازند آسماری در برش مورد مطالعه تعداد ۸۶۰ مقطع نازک میکروسکوپی به طور دقیق مورد بررسی قرار گرفت. در این مطالعه ۲۱ جنس و ۲۷ گونه در چاه شماره ۴ و ۱۶ جنس و ۹ گونه در برش تنگ لنده شناسایی گردید (شکل

۴) بر اساس گسترش و پراکندگی عمودی روزنباران ۴ زون تجمعی در لب سفید و ۲ زون تجمعی در تنگ لنده تشخیص داده شده است (شکل ۵، ۶). تعیین سن زون های تجمعی براساس لارسن و همکاران [۴۵] و نون بوخم و همکاران [۶۸] صورت گرفته است. زون تجمعی اول از قاعده ۲۸۰۰ متری تا ضخامت ۲۷۶۱/۰۴ متری گسترش دارد. این زون تجمعی تنها در برش لب سفید وجود داشته و شامل مجموعه فسیلی زیر می باشد:

Eulepidina dilitata, *Operculina complanata*, *Neorotalia viennotti*, *Heterostegina sp.*, *Heterostegina assilinoides*, *Lepidocyclina sp.*, *Nephrolepidina tournoueri*, *Nephrolepidina sp.*, *Elphidium sp. 1*, *Amphistegina sp.*, *Valvulinid sp.*, *Borelis pygmaea*, *Ruessella sp.*, *Planorbulinella sp.*, *Astrotrillina howchini*, *Sphearogypsina sp.*, *Tubucellaria sp.*, *Bigenerina sp.*, *Discorbis sp.*, *Elphidium sp.*, *Neorotalia sp.*, *Triloculina trigonula*, *Heterostegina cf. praecursor*.

زون تجمعی دوم از ضخامت ۲۷۶۱/۰۴ متری تا ۲۶۰۴/۱۲ متری را شامل می شود و منحصرا در برش لب سفید وجود دارد. فسیل های همراه این زون تجمعی عبارت اند از:

Archaias sp., *Archaias kirkukensis*, *Archaias hensonii*, *Miogypsinoides sp.*, *Dendritina rangi*, *Pyrgo sp.*, *Amphistegina sp.*, *Neorotalia viennotti*, *Neorotalia sp.*, *Heterostegina sp.*, *Elphidium sp. 1*, *Elphidium sp.*, *Astrotrillina sp.*, *Astrotrillina howchini*, *Borelis pygmaea*, *Triloculina tricarinata*, *Triloculina trigonula*, *Valvulinid sp.*, *Spirolina sp.*, *Globigerina sp.*

زون تجمعی اول از نظر فسیلی و سنی با زون تجمعی شماره ۳ (*Lepidocyclina-Operculina-Ditrupa*) لارسن و همکاران [۴۵] و نون بوخم و همکاران [۶۸] مطابقت داشته و دارای فسیل های شاخصی از قبیل *Eulepidina dilitata* (ابتدا روپلین تا انتهای شاتین) و *Nephrolepidina tournoueri* (اواسط روپلین تا ابتدای آکی تانین) می باشد [۶۸]. زون تجمعی دوم از نظر فسیلی با زون تجمعی شماره ۴ (*Archaias asmaricus- Archaias hensonii- Miogypsinoides sp.*) لارسن و همکاران [۴۵] و نون بوخم و همکاران [۶۸] مطابقت دارد و فسیل های شاخص از جمله *Archaias kirkukensis* (اواسط روپلین تا انتهای شاتین) و *Archaias hensonii* (اواسط روپلین تا انتهای شاتین) در این زون تجمعی حضور دارند [۶۸]. به دلیل عدم وجود جنس نومولیتس و انقراض این جنس شاخص مرز روپلین و شاتین و همچنین حضور گونه های مختلف جنس آرکیاس (ظهور گونه های ذکر شده آرکیاس در اواسط روپلین و انقراض آن ها در انتهای شاتین) [۶۸] در زون تجمعی دوم، سن روپلین تا شاتین را می توان برای این دو زون تجمعی در نظر گرفت. زون تجمعی سوم از ضخامت ۲۶۰۴/۱۲ متری تا ۲۵۶۶ متری در برش لب سفید و از قاعده تا ضخامت ۱۳۳ متری در برش تنگ لنده را شامل شده و فسیل های همراه این زون تجمعی در برش چاه شماره ۴ میدان نفتی لب سفید عبارت اند از :

Peneroplisfarsensis, *Elphidium sp. 14*, *Elphidium sp.*, *Pyrgo sp.*, *Spirolina sp.*, *Astrotrillina howchini*, *Valvulinid sp.*, *Peneroplis thomasi*, *Peneroplis sp.*, *Peneroplis cf. evolutus*, *Discorbis sp.*, *Ruessella sp.*, *Dendritina rangi*

و همچنین این زون تجمعی در برش تنگ لنده شامل مجموعه فسیلی زیر می باشد:

Miogypsinoides sp., *Elphidium sp. 1*, *Elphidium sp. 14*, *Meandropsina cf. iranica*, *Peneroplis cf. evolutus*, *Favreina asmarica*, *Meandropsina sp.*, *Peneroplis sp.*, *Discorbis sp.*, *Ruessella sp.*, *Valvulinid sp. 1*, *Pyrgo sp.*, *Dendritina rangi*, *Triloculina tricarinata*, *Triloculina trigonula*, *Spirolina sp.*, *Planorbulinella sp.*, *Tubucellaria sp.*, *Neorotalia sp.*,

چینه نگاری زیستی، محیط رسوی و چینه نگاری سکانسی سازند آسماری در چاه شماره ۴ میدان نفتی لب سفید (شمال فرو افتادگی دزفول، جنوب غرب لرستان) و تنگ لنده (کوه سفید، شمال غرب دهدشت)

این زون تجمعی با زون تجمعی شماره ۵ (*Miogypsina - Elphidium sp. 14 - Peneroplis farsensis*) لارسن و همکاران [۴۵] و زون بوخرم و همکاران [۶۸] مطابقت دارد. در برش چاه شماره ۴ میدان نفتی لب سفید به دلیل حضور فسیل هایی از قبیل *Elphidium sp. 14* و *Peneroplis farsensis* و *Elphidium sp.* ۱۴ و هچنین عدم حضور جنس آرکیاس (ناپدید جنس آرکیاس در انتهای شاتین) و گونه *Borelis melo curdica* (شاخص بوردیگالین) این بخش از توالی متعلق به آکی تانین می باشد. در برش تنگ لنده حضور همزمان *Elphidium sp. 14* و *Miogypsina sp.* نشان دهنده سن آکی تانین برای این زون تجمعی می باشد.

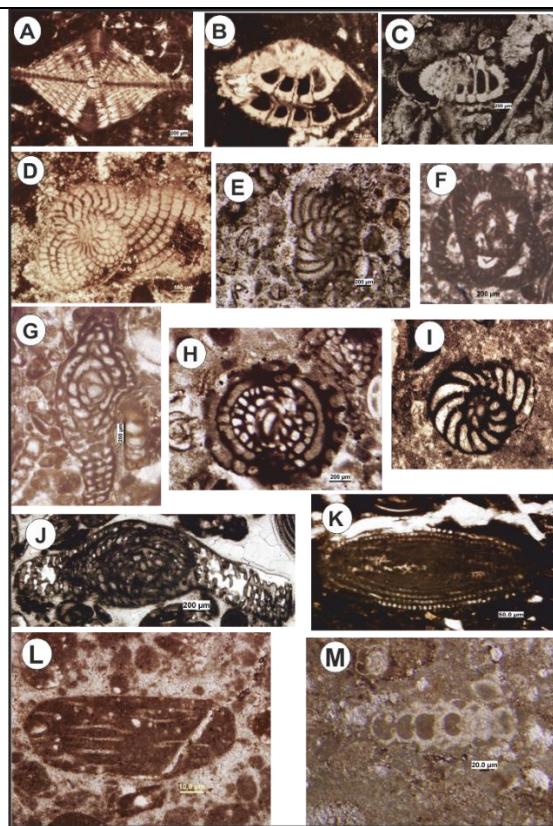
زون تجمعی ۴ از ضخامت ۲۵۶۶ متری تا ۲۴۴۰ در برش لب سفید و از ضخامت ۱۳۳ متری تا ۲۶۰ متری در برش تنگ لنده را شامل می شود. این زون تجمعی در برش چاه شماره ۴ میدان نفتی لب سفید شامل مجموعه فسیلی زیر می باشد:

Borelis melo curdica, *Borelis melo melo*, *Borelis sp.*, *Pyrgo sp.*, *miliolids*, *Discorbis sp.*, *Elphidium sp.*, *Ruessella sp.*, *Meandropsina anahensis*, *Dendritina rangi*, *Meandropsina sp.*, *Meandropsina iranica*, *Elphidium sp. 1*, *textularids*, *Peneroplis sp.*, *Bigenerina sp.*, *Tubucellaria sp.*, *Valvulinid sp.*

و همچنین در برش تنگ لنده فسیل های همراه این زون تجمعی عبارت اند از :

Borelis melo curdica, *Borelis sp.*, *Borelis melo melo*, *Meandropsina cf. iranica*, *Meandropsina anahensis*, *Discorbis sp.*, *Elphidium sp.*, *Dendritina rangi*, *Pyrgo sp.*, *Bigenerina sp.*, *Meandropsina sp.*, *Valvulinid sp.*, *Triloculina tricarinata*, *Triloculina trigonula*, *Peneroplis sp.*, *Peneroplis cf. evolutus*, *Tubucellaria sp.*

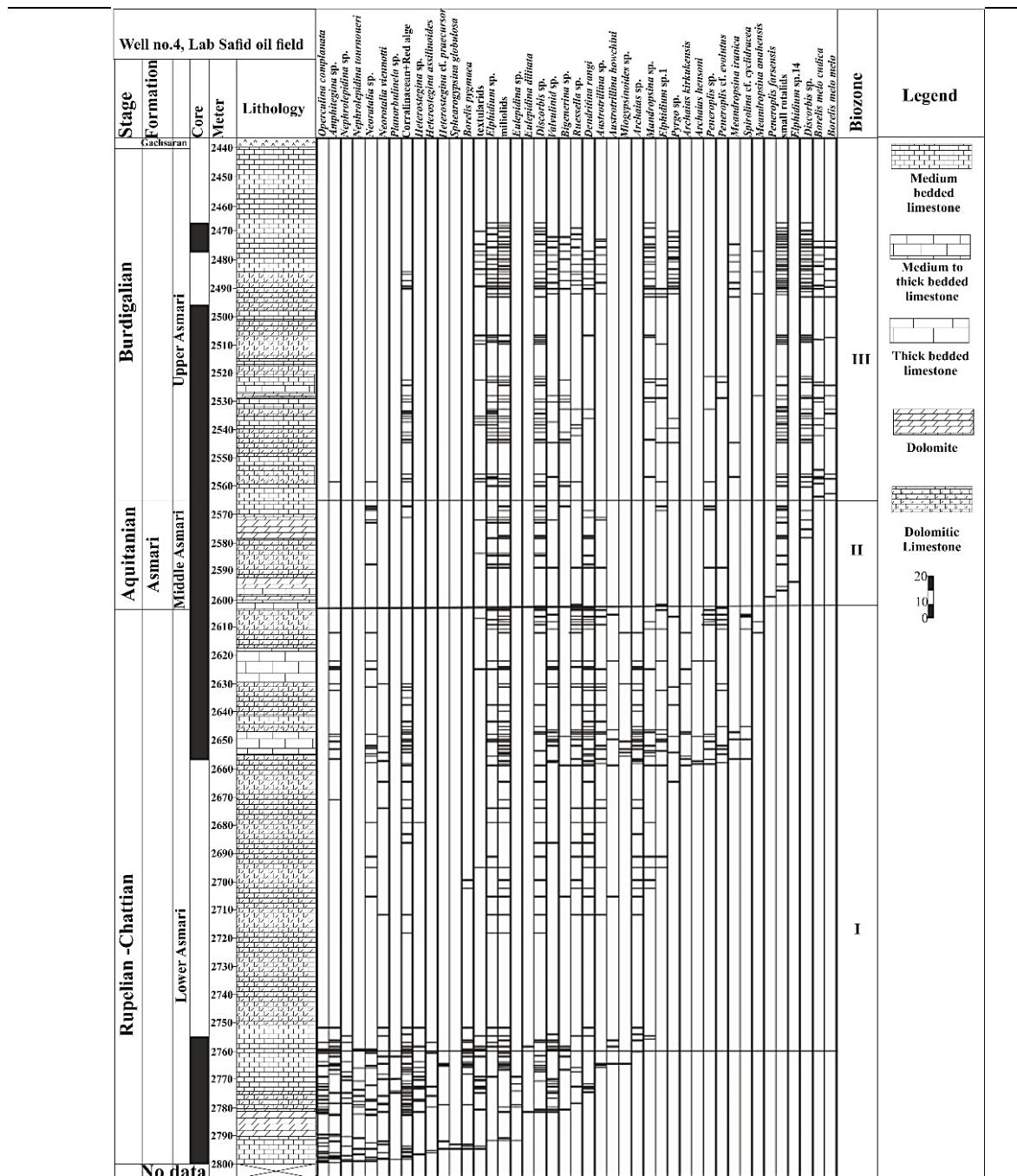
این زون تجمعی با زون تجمعی شماره ۷ (*Borelis melo curdica - Borelis melo melo*) لارسن و همکاران [۴۵] و زون بوخرم و همکاران [۶۸] مطابقت داشته و با توجه به حضور گونه *Borelis melo curdica* سن این زون تجمعی رامی توان به میوسن پیشین (بوردیگالین) نسبت داد.

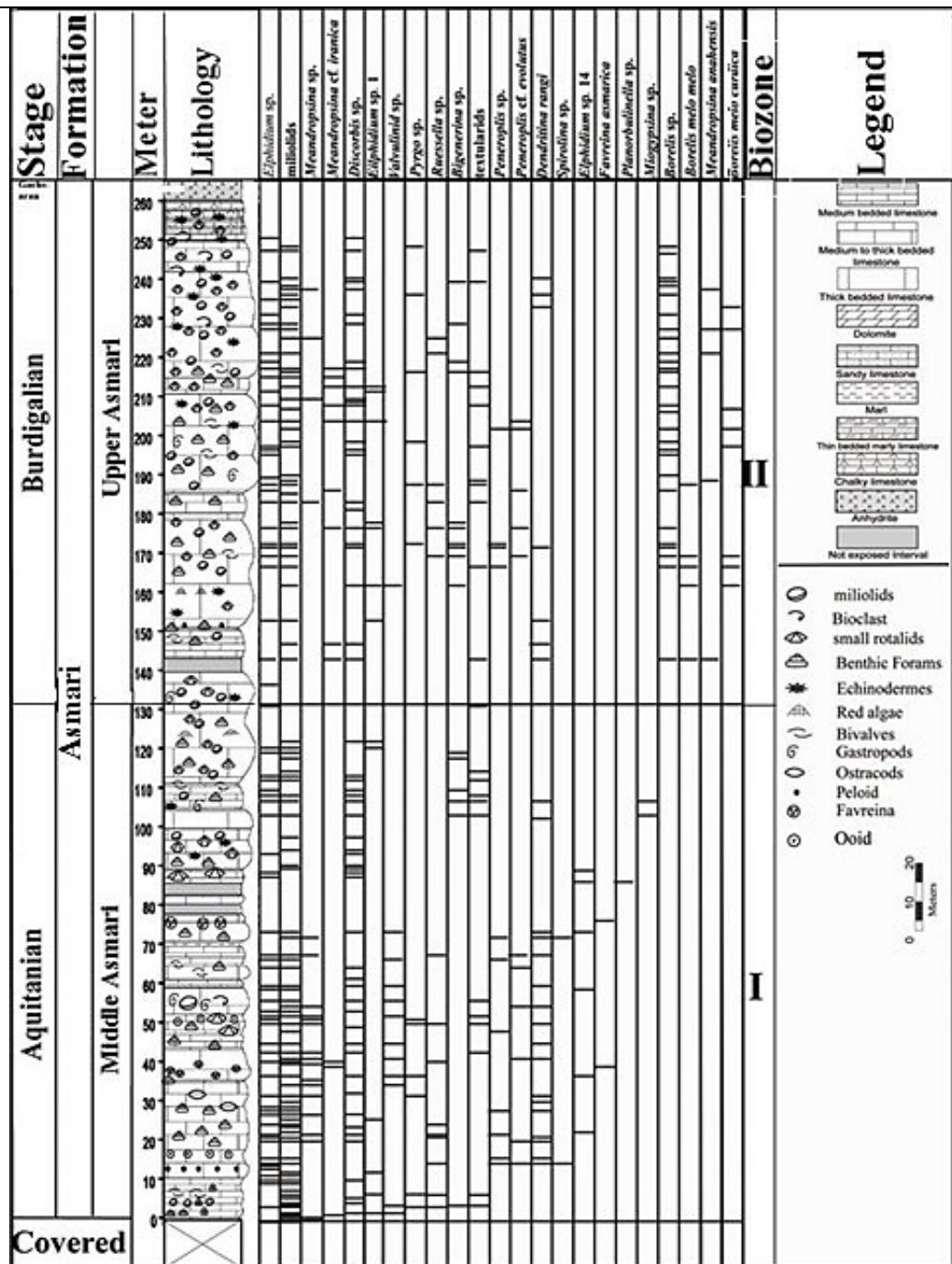
شکل ۴. تصاویر میکروسکوپی برخی روزن داران کف زی در چاه شماره ۴ (میدان نفتی لب سفید، جنوب غرب لرستان) و تنگ لنده (شمال غرب دهدشت).

A: *Lepidocyclina* sp., Axial section, Sample number Ls-9048. B: *Neorotalia viennoti*, Axial section, Sample number Ls-915. C: *Elphidium* sp. 14, Axial section, Sample number Ls-8456. D: *Heterostegina* cf. *praecursor*, Axial section, Sample number Ls-9136. E: *Peneroplis farsensis*, Subequatorial section, Sample number Ls-8525. F: *Astrotrillina howchini*, Axial section, Sample number Ls-8625. G: *Archaias* cf. *hensonii*, Subaxial section, Sample number Ls-8613. H: *Borelis melo curdica*, Axial section, Sample number Ls-8269. I: *Dendritina rangi*, Equatorial section, Sample number Ls-8716. J: *Archaias* cf. *kirkukensis*, Axial section, Sample number Ls-8680. K: *Borelis pygmaea*, Subaxial section, Sample number Ls-9060. L: *Favreina asmarica*, Oblique section, Sample number L-40. M: *Miogypsina* sp., Axial section, Sample number L-106.

چینه نگاری زیستی، محیط رسوی و چینه نگاری سکانسی سازند آسماری در چاه شماره ۴ میدان نفتی لب سفید (شمال فرو افتادگی دزفول، جنوب غرب لرستان) و تنگ لنده (کوه سفید، شمال غرب دهدشت)

شکل ۵. ستون چینه نگاری زیستی چاه شماره ۴، میدان نفتی لب سفید (جنوب غرب لرستان).

شکل ۶. ستون چینه نگاری زیستی برش تنگ لنده (شمال غرب دهدشت).

تطابق زون های تجمعی

در این بخش زون های تجمعی تشخیص داده شده در برش و چاه مورد مطالعه با زون های تجمعی تنگ بوالفارس، چاه پارسی ۱۹، تنگ نایاب، تنگ بند و تنگ بی بی نرجس [۶۸، ۵۵، ۵۶] و برش کوه آسماری [۶۸] تطابق داده شده است (شکل ۷).

Lepidocyprina - *Operculina* – *Ditrupa*

زون تجمعی شماره ۱:

چینه نگاری زیستی، محیط رسوی و چینه نگاری سکانسی سازند آسماری در چاه شماره ۴ میدان نفتی لب سفید (شمال فرو افتادگی دزفول، جنوب غرب لرستان) و تنگ لنده (کوه سفید، شمال غرب دهدشت)

این زون تجمعی در تنگ بی بی نرجس (از قاعده تا ضخامت ۸۲ متری)، چاه شماره ۴ لب سفید (از قاعده تا ضخامت ۴۰ متری) و تنگ بند (از قاعده تا ضخامت ۹۰ متری) دیده می شود.

زون تجمعی شماره ۲: *Archaias asmaricus/hensonii-Miogypsinoides complanatus*

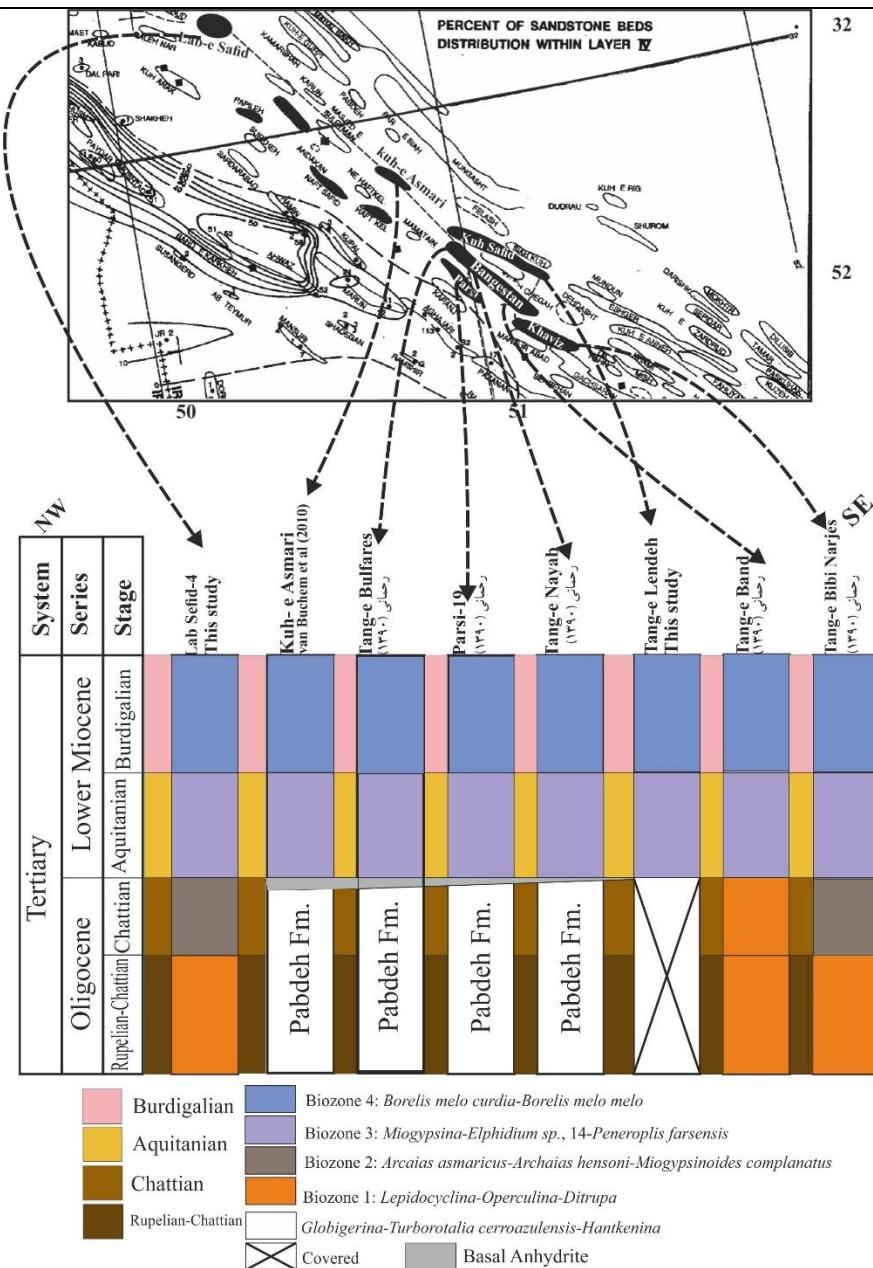
این زون تجمعی در تنگ بی بی نرجس (ضخامت ۸۲ تا ۲۲۸ متری) و چاه شماره ۴ لب سفید (از ضخامت ۴ تا ۱۲ متری) گزارش شده است.

زون تجمعی شماره ۳: *Miogypsina - Elphidium sp. 14 - Peneroplis farsensis*

این زون تجمعی در تنگ بی بی نرجس (از ضخامت ۲۲۸ تا ۳۱۰ متری)، کوه آسماری (از ضخامت ۵ متری تا ۱۳۰ متری)، تنگ نایاب (از ضخامت ۱۲ تا ۱۷۲ متری)، تنگ بند (ضخامت ۹۲ تا ۱۵۷ متری)، چاه پارسی ۱۹ (از ضخامت ۲۶ تا ۲۳۷/۵ متری)، تنگ بوالفارس (ضخامت ۵ تا ۱۷۸ متری)، چاه شماره ۴ میدان نفتی لب سفید (۲۶۰/۴ تا ۲۵۶۶ متری) و همین طور در تنگ لنده (از قاعده برش تا ضخامت ۱۳۳ متری) گزارش شده است.

زون تجمعی شماره ۴: *Borelis melo curdica - Borelis melo melo*

این زون تجمعی در برش های تنگ بند (از ضخامت ۱۵۷ تا ۲۱۸ متری)، تنگ بی بی نرجس (از ضخامت ۳۱۰ تا ۳۲۸ متری)، تنگ نایاب (از ضخامت ۱۷۲ تا ۲۵۰ متری)، تنگ بوالفارس (از ضخامت ۱۷۸ تا ۱۸۲ متری)، چاه پارسی ۱۹ (از ضخامت ۲۳۷/۵ تا ۳۰/۵ متری)، کوه آسماری (از ضخامت ۱۳۰ متری تا ۳۵۰ متری)، چاه لب سفید ۴ (از ضخامت ۲۵۶۶ تا ۲۴۴۰ متری) و در برش تنگ لنده (از ضخامت ۱۳۳ تا ۲۶۰ متری) گزارش شده است. بر اساس تطابق زون های تجمعی مشخص می شود شروع رسوبگذاری سازند آسماری در برش های تنگ بی بی نرجس، تنگ بند و چاه شماره ۴ میدان نفتی لب سفید که نسبت به برش های دیگر کم عمقتر می باشد در طی روپلین آغاز شده است در حالیکه در این زمان و همچنین طی شاتین در دیگر برش ها به دلیل حاکم بودن شرایط رسوبگذاری عمیق، سازند پابده در حال رسوب گذاری بوده است. در این زمان با فعال شدن گسل های پی سنگی حوضه زاگرس [۱۱]، انیدریت قاعده آسماری در تنگ نایاب، چاه پارسی ۱۹ او تنگ بوالفارس رسوبگذاری می نماید. در زمان آکیتانین و بوردیگالین با کم عمق شدن حوضه رسوبی و پایان یافتن رسوبگذاری سازند پابده در همه برش ها شرایط رسوبگذاری یکسانی وجود داشته و توالي آسماری در حوضه زاگرس در حال نهشته شدن بوده است. در برش های تنگ نایاب، چاه ۱۹ پارسی، تنگ بوالفارس، کوه آسماری و تنگ لنده بدليل عملکرد گسل های پی سنگی حوضه زاگرس توالي آسماری به سن میوسن پیشین بوده و بر روی رسوبات پابده (شاتین پسین) نهشته شده است (شکل ۷).

شکل ۷. تطابق چینه نگاری زیستی برش‌های مورد مطالعه با دیگر بخش‌های حوضه زاگرس [۲۶۸].

۷- محیط رسوبی

مطالعه ۸۶۰ مقاطع نازک میکروسکوپی از سازند آسماری در برش‌های لب سفید و تنگ لنده به شناسایی ۱۹ ریزرسخاره وابسته به کمربندی‌های محیطی شامل: الف- کمربند محیطی دریای باز، ب- کمربند محیطی سد، پ- کمربند محیطی تالاب و ت- کمربند محیطی پهنه جزرومدی انجامیده است که از این ریزرسخاره‌های شناسایی شده ۱۲ ریزرسخاره به برش لب سفید و ۷ ریزرسخاره به برش تنگ لنده تعلق دارد (شکل‌های ۸ و ۹، جدول ۱).

۱-۷- کمربند محیطی دریای باز (O):

چینه نگاری زیستی، محیط رسوی و چینه نگاری سکانسی سازند آسماری در چاه شماره ۴ میدان نفتی لب سفید (شمال فرو افتادگی دزفول، جنوب غرب لرستان) و تنگ لنده (کوه سفید، شمال غرب دهدشت)

کمریند محیطی دریای باز شامل ریز رخساره های بیوکلاست نومولیتیده پیدوسیکلینیده و کستون-پکستون، بیوکلاست نومولیتیده پیدوسیکلینیده کورالیناسه آ و کستون-پکستون، بیوکلاست نومولیتیده پیدوسیکلینیده نئوروتالیا کورالیناسه آ و کستون-پکستون، بیوکلاست نئوروتالیا کورالیناسه آ و کستون-پکستون، بیوکلاست نومولیتیده کورالیناسه آ کورال فلوتسن-سرو دستون، است. این ریز رخساره ها منحصرا در لب سفید مشاهده شده اند.

۱-۱-۷ بیوکلاست نومولیتیده پیدوسیکلینیده و کستون-پکستون (O1)

آلوم های اصلی تشکیل دهنده این ریز رخساره پیدوسیکلینیده، نومولیتیده (اپرکولینا، هتروستزینا) و خرد های اکینید و دوکفه ای هستند. از آلوم های فرعی می توان به فرامینیفرهای کوچک کف زی (آمفیستزینا، نئوروتالیا)، اکینید، بریوزوئر، رئوسلا، دیسکوربیس، پوسته های نرم تنان اشاره کرد.

این ریز رخساره حاوی روزن داران کف زی بزرگ با دیواره های منفذ دار نظیر پیدوسیکلینیدهای مسطح و بزرگ حاوی جلبک همزیست نشانگر شوری نرمال آب دریا است [۳۵، ۴۰، ۴۲، ۵۸]. با توجه به حضور روزن داران فوق الذکر در مقایسه با پلاتiform های عهد حاضر می توان گفت که این رخساره در بخش الیگوفوتیک رسوب کرده است [۱۴، ۲۰، ۳۷، ۴۱، ۴۶، ۵۲]. در برخی مقاطع به دلیل عدم حضور نومولیتیده، نام این ریز رخساره به بیوکلاست پیدوسیکلینیده و کستون-پکستون تغییر می یابد.

۱-۲-۷ بیوکلاست نومولیتیده پیدوسیکلینیده کورالیناسه آ و کستون-پکستون (O2)

آلوم های این ریز رخساره شامل کورالیناسه آ، پیدوسیکلینیده، نومولیتیده (اپرکولینا و هتروستزینا) و خرد های اکینید و نئوروتالیا هستند. از اجزای فرعی می توان آمفیستزینا، پلانور بولینلا، خرد های مر جان، دیسکوربیس، پوسته های نرم تنان، بریوزوئر، بایژنرینا، الفیدیوم، استراکد، گاستروپودا، رئوسلا، اسفوژ پسینا و تکستولاریا اشاره کرد. در برخی مقاطع بدلیل عدم حضور پیدوسیکلینیده نام بافت به کورالیناسه آ نومولیتیده و کستون-پکستون تغییر می یابد.

حضور جلبکهای قرمز و روزن داران بزرگ با دیواره هیالین نظیر پیدوسیکلینید، نومولیتیده (هتروستزینا و اپرکولینا) و نئوروتالیا نشانگر آن است که این ریز رخساره در بخش بالای محیط دامنه و در منطقه الیگوفوتیک تا مزو فوتیک تشکیل شده است [۱۴، ۲۰، ۲۶، ۳۷، ۴۱، ۵۲]. روزن داران بزرگ مانند هتروستزینا در محیط استوایی تا نیمه استوایی در یک محدوده عمقی بین ۷۰ تا ۷۰ متر زندگی می کنند [۳۶، ۴۱، ۴۲].

۱-۳-۷ بیوکلاست نومولیتیده پیدوسیکلینیده نئوروتالیا کورالیناسه آ و کستون-پکستون (O3)

آلوم اصلی این ریز رخساره شامل جلبک قرمز کورالیناسه آ، نومولیتیده (هتروستزینا، اپرکولینا)، پیدوسیکلینیده و نئوروتالیا می باشد. از اجزای اسکلتی دیگر می توان به خرد های اکینید، آمفیستزینا و پوسته های دوکفه ای اشاره کرد. آلوم های فرعی شامل: خرد های مر جان، نرم تنان، دیسکوربیس، بریوزوئر، بایژنرینا، رئوسلا، پلانور بولینلا و تکستولاریا هستند. تفاوت این ریز رخساره با دو

ریز رخساره قبل به خصوص در کوچک شدن اندازه لپیدوسیکلینیده و نومولیتیده می‌باشد. در برخی مقاطع بدلیل عدم حضور نومولیتیده اسم ریز رخساره به بیوکلاست لپیدوسیکلینا نئوروتالیا پکستون تغییر نام می‌یابد.

این ریز رخساره با بافت وکستون-پکستون، فراوانی جلبک قرمز و فرامینیفرهایی مانند نئوروتالیا و آمفیسترنینا نشان دهنده محیط رسوی زون مزوفوئیک در دریایی باز یا نزدیک و زیر قاعده امواج آرام در بخش رو به دریایی سد می‌باشد [۲۰، ۲۷، ۳۵، ۵۳].

۴-۱-۷- بیوکلاست نئوروتالیا کورالیناسه آ وکستون-پکستون (O4)

آلوكم های اصلی تشکیل دهنده این ریز رخساره شامل کورالیناسه آ و نئوروتالیا و خرد های دوکفه‌ای و اکینید هستند. از آلوكم های فرعی می‌توان به نومولیتیده، لپیدوسیکلینیده، خرد های مرجان، دیسکوربیس، تکستولا ریا، آمفیسترنینا، میلیولید، بریوزوئر، خرد های نرم تنان اشاره کرد.

بافت گل پشتیبان(وکستون) تا دانه پشتیبان(پکستون) نشان دهنده انرژی متوسط در محل تشکیل این ریز رخساره می‌باشد [۳۴]. فراوانی جلبک های قرمز و همچنین نئوروتالیا های کوچک، گرد تا تخم مرغی شکل نشان دهنده‌ی ته نشست رسوبات در محیط دریایی باز (پایین تر از قاعده امواج عادی) و درون زون مزوفوئیک می‌باشد [۱۵، ۲۰، ۳۵، ۵۳].

۴-۱-۷-۵- بیوکلاست نومولیتیده کورال فلوتسون- رودستون (O5)

این ریز رخساره از قطعات اصلی مرجان، کورالیناسه آ و نومولیتیده (اپرکولینا و هتروسترنینا) تشکیل شده است. از آلوكم های فرعی می‌توان به دیسکوربیس، آمفیسترنینا، والولینید، خرد های اکینید، استراکد، پلانوربولینلا، میلیولید، الفیدیوم، میوزیپسینوپیلس، بریوزوئر، بایزنرینا، تکستولا ریا و پوسته های نرم تنان اشاره کرد.

با توجه به بافت گل پشتیبان تا دانه پشتیبان (انرژی متوسط) و همچنین همراهی روز داران کف زی هیالین و همزیست دار همانند خانواده نومولیتیده [۳۵، ۳۷، ۳۹، ۵۱، ۶۱]. با مرجان ها و جلبک های قرمز فراوان می‌توان این ریز رخساره را به بخش های کم عمق دریایی باز (بین سطح اساس امواج طوفانی و امواج عادی) و زون مزوفوئیک نسبت داد [۲۳، ۳۴].

۴-۱-۷-۶- کمربند محیطی سد (B):

۴-۲-۷- ریز رخساره پلوییدال آیید/ بیوکلاست آیید پکستون- گرینستون (B1)

آلوكم اصلی این ریز رخساره آییدها و پلوییدها هستند که به فراوانی در یک زمینه‌ی اسپارایتی مشاهده می‌شوند. غالباً هسته این آییدها از میلیولید ها، دندریتینا و قطعات شکم پایان و دوکفه‌ای می‌باشند. این ریز رخساره عمده‌ای از آییدهایی با جور شدگی خوب تشکیل شده است. آیید ها در این ریز رخساره به شدت تحت تاثیر دولومیتی شدن قرار گرفته‌اند. از برخی آلوكم های اسکلتی و غیر اسکلتی دیگر می‌توان روزن داران کف زی با دیواره پورسلانوز، نرم تنان و اینتراکلاست را نام برد.

۴-۲-۷-۱- فاورینا پکستون- گرینستون (B2)

از اجزاء غیر اسکلتی تشکیل دهنده این ریز رخساره فاورینا می‌باشند

چینه نگاری زیستی، محیط رسوی و چینه نگاری سکانسی سازند آسماری در چاه شماره ۴ میدان نفتی لب سفید (شمال فرو افتادگی دزفول، جنوب غرب لرستان) و تنگ لنده (کوه سفید، شمال غرب دهدشت)

نبود گل کربناته و جورشدگی خوب حاکی از نهشته شدن این ریز رخساره‌ها در محیط پر انرژی در بالای سطح اساس امواج در محیط سد است این محیط دریای باز را از محیط محصورتر جدا می‌کند [۳۴].

۳-۷- کمربند محیطی تالاب (L):

۱-۳-۷- کورال باندستون (L1)

این ریز رخساره از کلنی مرجانی تشکیل شده است. این ریز رخساره بالاتر از پایه امواج عادی (FWWB) تشکیل شده است [۳۴، ۳۵، ۶۷، ۷۲]. بدلیل قرارگیری این ریز رخساره در تناب در رخساره‌های لاگونی احتمالاً در یک لاگون نیمه محصور تشکیل شده است. شبیه این ریز رخساره از تنگ گرگدان (شمال غرب گچساران) توسط امیر شاه کرمی و همکاران [۱۳] و از ناحیه فارس توسط صادقی و همکاران [۶۳] از سازند آسماری گزارش شده است.

۲-۳-۷- بیوکلاست فرامینیفرا (منفذ دار و بدون منفذ) و کستون-پکستون-گرینستون (L2)

اجزای اصلی این ریز رخساره فرامینیفرهای کف زی با دیواره هیالین (هتروستزینا و اپرکولینا، پیپوسیکلینیده، آمفیستزینا، نئوروتالیا، الفیدیوم و میوزیپسینوئیدس) و پورسلانوز (میلیولید، دندریتینا، آرکیاس، پنروپلیس، مثانдрپسینا، آسترودتریلینا و بورلیس)، کورالینا سه آ، پوسته‌های دوکفه‌ای و خردۀ‌های اکینید می‌باشد. از آلوكم‌های فرعی می‌توان به دیسکوربیس، رئوسلا، خردۀ‌های مرجان، اکینید، بریوزوثر (توبوسلا ریا)، تکستولاریا، میوزیپسینوئیدس، والوولینید، پلاتوربولینلا، پیرگو و بایژنرینا اشاره کرد. زمینه‌ی برخی مقاطع دولومیتی شده است.

این ریز رخساره معرف زیر محیط تالاب نیمه محصور می‌باشد. در این زیر محیط روزنداران کف زی بدون منفذ و روزنendaran منفذدار عدسی شکل با یکدیگر مشاهده می‌شوند [۵۸، ۳۵، ۴۲، ۵۳، ۲۷]. رخساره‌های تالاب محصور با حضور فراوان روزنداران کف زی با دیواره پورسلانوز نظیر میلیولید، بورلیس، پنروپلیس مشخص می‌شود. رخساره‌های مشابه از شلف لاگون نیز گزارش شده است [۲۸، ۵۱، ۷۰].

۳-۳-۷- بیوکلاست پلویدال فرامینیفرا (بدون منفذ با تنوع بالا) و کستون-پکستون-گرینستون (L3)

اجزای اصلی این ریز رخساره شامل میلیولید، آرکیاس، دندریتینا، بورلیس، پنروپلیس، مثاندرپسینا، آسترودتریلینا، پلویده‌ها، قطعات دوکفه‌ای و اکینید می‌باشد. آلوكم‌های فرعی شامل قطعه‌هایی از جلبک قرمز، بریوزوثر، والوولینید، دیسکوربیس، رئوسلا، بایژنرینا، تکستولاریا، نئوروتالیای کوچک، اسپرولینا، الفیدیوم، استراکد، آمفیستزینا، میوزیپسینوئیدس، پیرگو، جلبک داسی کلادسه آ، خردۀ‌های ایتراکلاست، خردۀ‌های نرم تنان و به مقدار کمتری خردۀ مرجان می‌باشد.

حضور فرامینیفرهای بدون منفذ (شاخص آب‌های کم عمق و شوری بالا) و همچنین بافت گل پشتیبان (وکستون) تا دانه پشتیبان (پکستون-گرینستون) در این ریز رخساره گویای تشکیل آن در یک محیط کم عمق دریایی با انرژی متوسط تا زیاد و بخش بالای زون یوفوتیک بالایی می‌باشد [۱۶، ۳۵، ۶۱].

۴-۳-۷- بیوکلاست فرامینیفرا (منفذ دار کوچک) و کستون تا پکستون (L4)

آلومینیم های اصلی این ریز رخساره نئوروتالیاهای کوچک، دیسکوربیس، الفیدیوم و خردنه های اکینید می باشند. دانه های تخریبی کوارتز در بعضی مقاطع دیده می شوند. بیوکلاست ها در یک زمینه میکرایتی قرار دارند. تنوع کم موجودات این تفسیر را تأیید می کند که این ریز رخساره در یک محیط محدود دریایی رسوب گذاری کرده و معرف بخش داخلی پلاتفرم و لاگون نسبتاً محصور است [۵۶]. الفیدیوم با شرایط درون لاگون تطبیق زیادی نشان می دهد و دیسکوربیس ها در داخل شلف و گویای آبهای گرم هستند [۴۹]. طبق نظر [۱۶] وفور روتالید های ریز و تنوع پایین گویای مواد غذایی بالا در محیط می باشد. مشابه این ریز رخساره در تنگ بی بی نرجس، تنگ نایاب، چاه پارسی ۱۹ و تنگ بوالفارس توسط رحمانی [۲] گزارش شده است.

۴-۳-۷- بیوکلاست میلیولید دندرتینا و کستون-پکستون تا گرینستون (L5)

اجزا اصلی این ریز رخساره دندرتینا و میلیولید هایی با دیواره ضخیم، متوسط تا دانه درشت هستند. از اجزا فرعی می توان خردنه های دوکفه ای، نرم تنان، اکینید، الفیدیوم، دیسکوربیس و نئوروتالیا را نام برد. پدیده نئومورفیسم در برخی مقاطع مشهود است. تنوع محدود فونا و فراوانی میلیولیدها، رسوبگذاری در بخشها محدود شده تالاب را که ارتباط کمی با دریای باز داشته را تایید می کند [۳۵].

. فراوانی میلیولید شاخص محیط های با شوری زیاد است. در برخی مقاطع بدلیل عدم حضور دندرتینا نام بافت به بیوکلاست میلیولید و کستون-پکستون تغییر می یابد.

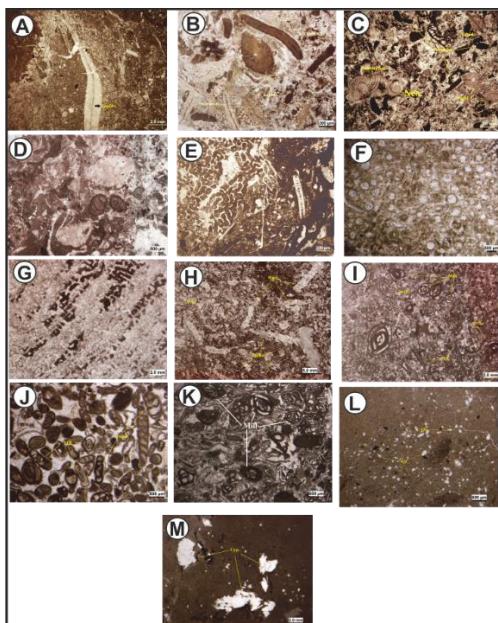
۴-۳-۷- مادستون حاوی بیوکلاست و کوارتز (L6)

در این ریز رخساره فابریک از نوع گل پشتیبان است و بیوکلاست هایی نظیر دوکفه ای و اکینید در آن حضور دارند. حضور دانه های کوارتز در برخی نمونه ها بیانگر ورود مواد تخریبی از خارج حوضه می باشد. در برخی مقاطع میزان کوارتز زیاد شده و از میزان بیوکلاست ها کاسته می شود. مشابه این ریز رخساره از برش لایی توسط وزیری مقدم و همکاران [۷]، از تنگ گرگدان توسط امیر شاه کرمی و همکاران [۱۳]، از تاقدیس خویز توسط رحمانی و همکاران [۵۶]، از حوضه فارس توسط صادقی و همکاران [۶۴] و از تاقدیس دیل در شمال گچساران توسط الله کرم پور و همکاران [۱۲] گزارش شده است. در رمپ ها این ریز رخساره در ناحیه داخلی رمپ نزدیک ساحل تشکیل می شود [۳۴].

۴-۳-۷- بیوکلاست و کستون با قالب های ژیپس (L7)

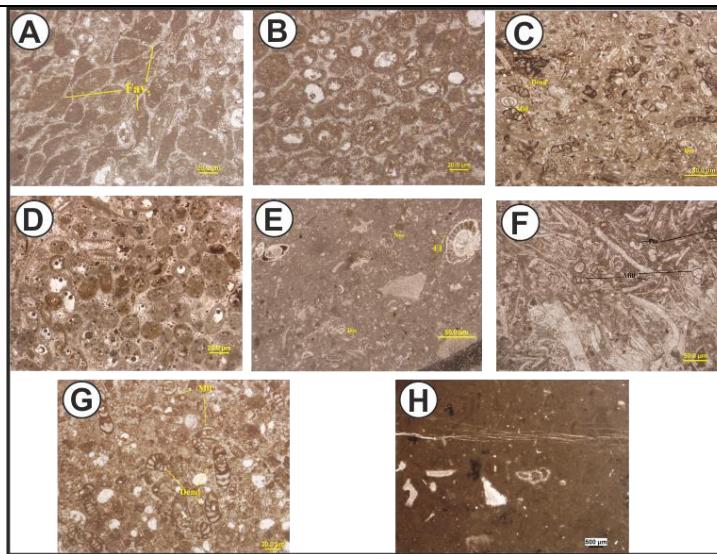
حضور تیغه های ژیپس در ریز رخساره بیوکلاست و کستون با قالب های ژیپس معرف لاگون بسته با شوری بالا می باشد [۷۱]. شبیه با این ریز رخساره توسط موجی خلیفه [۶] نیز گزارش شده است.

چینه نگاری زیستی، محیط رسوبی و چینه نگاری سکانسی سازند آسماری در چاه شماره ۴ میدان نفتی لب سفید (شمال فرو افتادگی دزفول، جنوب غرب لرستان) و تنگ لنده (کوه سفید، شمال غرب دهدشت)

شکل ۸ ریز رخساره های سازند آسماری در چاه شماره ۴ میدان نفتی لب سفید (جنوب غرب لرستان).

A: O1: Bioclast nummulitidae lepidocyclinidae wackestone-packstone, Ls-4, 9105.6ft. B: O2: Bioclast nummulitidae lepidocyclinidae corallinacean wackestone-packstone, Ls-4, 9065.6ft. C: O3: Bioclast *Neorotalia* nummulitidae lepidocyclinidae corallinacean wackestone-packstone, Ls-4, 9116.6ft. D: O4: Bioclastic *Neorotalia* corallinacean wackestone-packstone, Ls-4, 9117.6ft. E: O5: Bioclast nummulitidae corallinacean coral floatstone-rudstone, Ls-4, 9059.6ft. F: B1: Peloidal ooid packstone-grainstone, Ls-4, 8520ft. G: L1: Coral boundstone, Ls-4, 9094.6ft. H: L2: Bioclast perforate imperforate foraminifera wackestone-packstone-grainstone, Ls-4, 8694.6ft. I: L3: Bioclast peloidal high diversity imperforate foraminifera wackestone-packstone-grainstone, Ls-4, 8701.6ft. J: L5: Bioclast miliolids *Dendritina* packstone-grainstone, Ls-4, 8576ft. K: L5: Bioclast miliolids wackestone- packstone, Ls-4, 8820ft. L: L6: Sandy mudstone, Ls-4, 8425ft. M: L7: Bioclast wackstone with gypsum cast, Ls-4, 8417ft.

شکل ۹. ریز رخساره های سازند آسماری در برش ننگ لnde (شمال غرب دهدشت).

A: B2: Favreina packstone-grainstone, L-42m. B: B1: Bioclast ooid packstone-grainstone, L-16. C: L2: Bioclast perforate imperforate foraminifera packstone, L-57. D: L3: Bioclast peloidal imperforate foraminifera packstone-grainstone, L-15. E: L4: Bioclast small perforate foraminifera wackestone-packstone, L-92. F: L5: Bioclast miliolids wackestone-packstone, L-5. G: L5: Bioclast miliolids *Dendritina* packstone, L-22. H: L6: Sandy mudstone with bioclast, L-72.

جدول ۱. توزیع ریز رخساره های شناسایی شده در برش های ننگ لnde و چاه شماره ۴ میدان نفتی لب سفید.

	چاه شماره ۴ لب سفید	ننگ لnde
	اجزای اصلی	اسامی ریز رخساره ها
O1	x	لپدوسیکلینیده، نومولیتیده (اپرکولینا، بیوکلاست نومولیتیده لپدوسیکلینیده هتروسترنیا) و خردنهایی از اکینید و دوکهای وکستون-پکستون
O2	x	کورالینسه آ، لپدوسیکلینیده، نومولیتیده بیوکلاست نومولیتیده لپدوسیکلینیده (اپرکولینا و هتروسترنیا) و خردنهای اکینید و کورالینسه آ وکستون-پکستون نوروتالیا
O3	x	جلبک قرمز کورالینسه آ، نومولیتیده بیوکلاست نومولیتیده لپدوسیکلینیده (هتروسترنیا، اپرکولینا)، لپدوسیکلینیده و نوروتالیا کورالینسه آ وکستون-پکستون نوروتالیا
O4	*	بیوکلاست نوروتالیا کورالینسه آ وکستون-پکستون
O5	*	مرجان کورالینسه آ و نومولیتیده (اپرکولینا و بیوکلاست نومولیتیده کورالینسه آ کورال هتروسترنیا) فلوتوستون-رودستون
B1	x	ریز رخساره پلویدال آیید/ بیوکلاست آیید پکستون-گرینستون آییدها و پلویدها
B2	x	فاؤرینا فاؤرینا پکستون-گرینستون

چینه نگاری زیستی، محیط رسوی و چینه نگاری سکانسی سازند آسماری در چاه شماره ۴ میدان نقطی لب سفید (شمال فرو افتادگی دزفول، جنوب غرب لرستان) و تنگ لنده (کوه سفید، شمال غرب دهدشت)

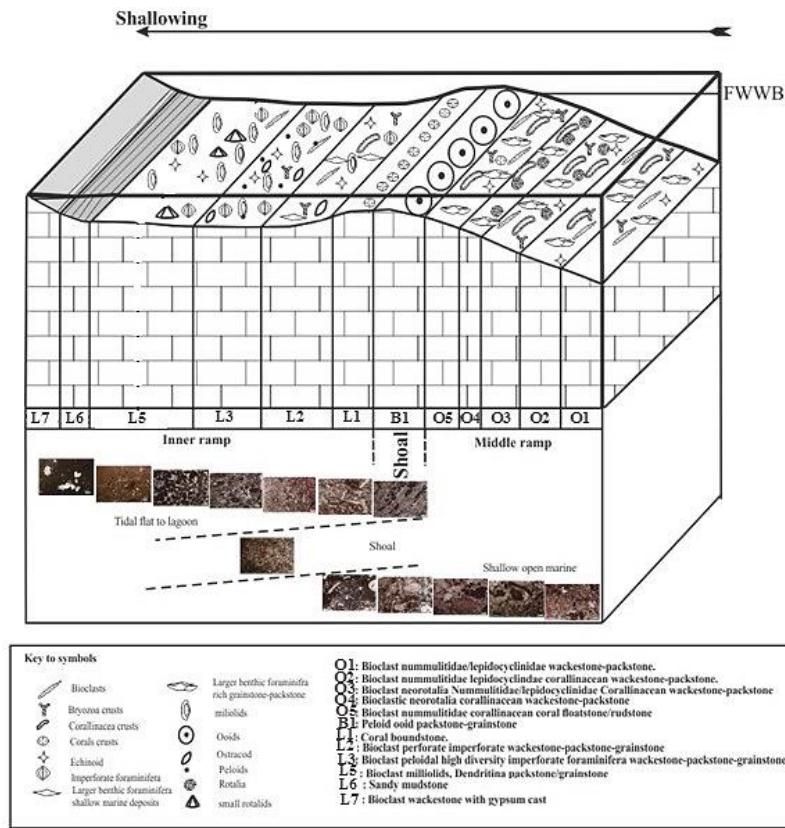
	مرجان	کورال پاندستون	
L1	فرامینیفر های کف زی با دیواره هیالین بیوکلاست فرامینیفرا (منفذ دار و بدون منفذ) (هتروستئینا و اپرکولینا، لیدوسیکلینیده، وکستون-پکستون-گرینستون آمفیستئینا، نوروتالیا، الفیدیوم و میوژیسینوئیدس) و پورسلانوز (میلولید، دندریتینا، آرکیاس، پنروپلیس، مثاندرپسینا، آسترودترپلینا و بورلیس)، کورالیناسه آ، پوسته های دوکنهای و خرده های اکینید	x	x
L2	میلولید، آرکیاس، دندریتینا، بورلیس، بیوکلاست پلولیدال فرامینیفرا (بدون منفذ با پنروپلیس، مثاندرپسینا، آسترودترپلینا، پلولید	x	x
L3	تنوع بالا) وکستون-پکستون-گرینستون های، قطعات دوکنهای و اکینید		
L4	نوروتالیاهای کوچک، دیسکوریس، الفیدیوم بیوکلاست فرامینیفرا منفذ دار کوچک وکستون تا پکستون	x	
L5	دندریتینا و میلولید پکستون تا گرینستون	x	x
L6	مادستون حاوی بیوکلاست و کوارتز دوکنهای و اکینید	x	x
L7	بیوکلاست وکستون با قالبهای ژپس تیغه های ژپس		x

۸- مدل رسوی

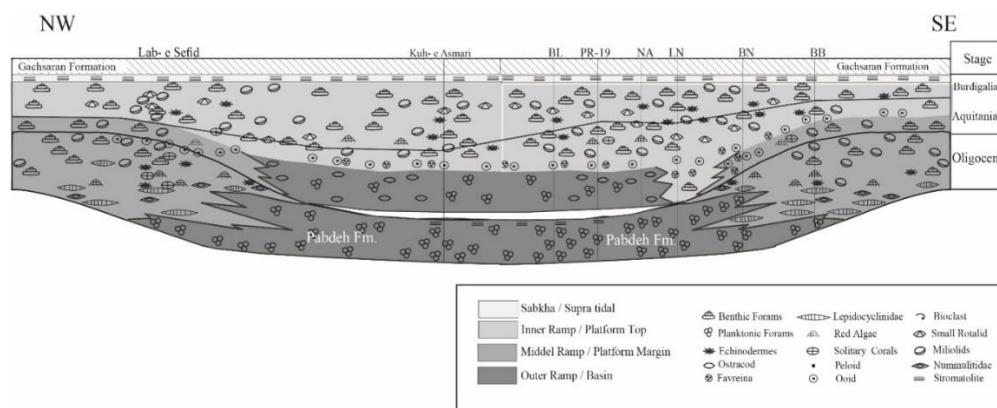
ریز رخساره های شناسایی شده، تغییرات عمودی آن ها، مقایسه با محیط های امروزی و قدیمی [۲۴، ۵۷، ۳۴، ۵۹، ۶۷، ۷۲]، تغییرات تدریجی بین انواع ریز رخساره ها و فقدان رخساره های ریفی حاکی از آن است که رخساره های سازند آسماری در منطقه مورد مطالعه در یک پلاتفرم کربناتی از نوع رمپ نهشته شده اند (شکل ۱۰). فقدان یک دامنه پرشیب با شکستگی ناگهانی در شلف نیز با فقدان رسوبات ناشی از جریان آشفته تأیید می گردد. رخساره های رمپ داخلی با حضور فراوان روزنдарان کف زی با دیواره پورسلانوز و رخساره های رمپ میانی با فراوانی و تنوع روزنдарان کف زی با دیواره هیالین و کورالیناسه آ مشخص می شود. وجود نومولیتید ها و لیدوسیکلینید های بزرگ و کشیده نشان دهنده بخش پایین رمپ میانی و گونه های روزن داران عدسی شکل متورم منفذ دار بخش بالایی رمپ میانی را نمایش می دهند. رخساره ای آبییدی-پلولیدی معرف رخساره سد است و جدا کننده رمپ میانی از داخلی می باشد. در برش تنگ لنده منحصر رخساره های بخش پلاتفرم کربناتی (رخساره های رمپ داخلی) گسترش دارند و بنابراین نمی توان برای این برش مدل رسوی ارائه نمود.

مقایسه محیط رسوی توالی های مورد مطالعه با تنگ بی نرجس (حاشیه جنوب شرقی حوضه)، تنگ بند، تنگ نایاب، چاه پارسی ۱۹، تنگ بولفارس و کوه آسماری حاکی از آن است که در طی الیگو سن در برش های تنگ بی بی نرجس، تنگ بند و چاه ۴ لب سفید (حاشیه شمال غربی حوضه) در پلاتفرم کربناتی کم عمق دریایی سازند آسماری در حال نهشته شدن بوده است، در

حالی که همزمان در بخش های عمیق تر حوضه مانند برش های تنگ بوالفارس، چاه پارسی ۱۹، تنگ نایاب، کوه آسماری و تنگ لnde سازند پابده نهشته شده است (شکل های ۱۰ و ۱۱).

شکل ۱۰. مدل رسوی سازند آسماری در چاه شماره ۴ لب سفید (جنوب غرب لرستان).

شکل ۱۱. مدل رسوی سازند آسماری در چاه شماره ۴ لب سفید (Lab-e sefid) و تنگ لnde (Kuh-e Asmari) با دیگر برش ها (بی بی نرجس BN نایاب NA، پارسی PR-19، بوالفارس BL، کوه آسماری ۱۹-۲۰).

چینه نگاری زیستی، محیط رسوی و چینه نگاری سکانسی سازند آسماری در چاه شماره ۴ میدان نفتی لب سفید (شمال فرو افتادگی دزفول، جنوب غرب لرستان) و تنگ لنده (کوه سفید، شمال غرب دهدشت)

۹- چینه نگاری سکانسی

بر اساس پراکندگی روزنداران کف زی و پلانکتون، ریز رخساره های موجود و مقایسه نتایج این مطالعه با کارهای انجام شده قبلی [۲۹,۶۸] ۵ سکانس رسوی درجه ۳ در نواحی مورد مطالعه شناسایی شد که از این ۵ سکانس رسوی، سکانس های شماره ۳، ۴ و ۵ در هر دو برش مورد مطالعه مشترک می باشد (شکل های ۱۲ و ۱۳).

۱-۹- سکانس اول

این سکانس منحصرا در لب سفید مشاهده می شود. بخش قاعده ای سکانس اول به دلیل عدم حفاری کامل تا سازند پابده مشخص نمی باشد. بخش بالایی آن از رخساره دریای باز تشکیل شده و ریز رخساره بیوکلاست نومولیتیده لپیدوسیکلینیده وکستون-پکستون (O1) معرف حداقل سطح غرقابی (mfs) است. با پرشدن حوضه از رسوبات و کم شدن فضای قابل رسوب گذاری، رخساره های دریای باز به رخساره های لاگون نیمه محصور تبدیل شده و معرف بسته رسوی تراز بالا است. با حداقل پسروی آب دریا و کاهش فضای رسوبگذاری در این سکانس ریز رخساره بیوکلاست پلویدال فرامینیفر (بدون منفذ) (تنوع بالا) وکستون-پکستون-گرینستون (L3) نهشته شده و معرف مرز سکانسی (SB) می باشد.

۲-۹- سکانس دوم

این سکانس در برش لب سفید وجود دارد و قابل تقسیم به دو زیر سکانس ۱، ۲۷۱۳ متر ضخامت داشته و از ۲۷۵۴ متری تا ۲۷۱۳ متری را شامل می شود. بسته رسوی پیش رونده (TST) این زیر سکانس از رسوبات لاگون نیمه محصور ریز رخساره بیوکلاست پلویدال فرامینیفر (بدون منفذ) (تنوع بالا) وکستون-پکستون-گرینستون (L3) شروع و تدریجاً به رخساره های دریای باز، تبدیل می شود. ریز رخساره بیوکلاست نثوروتالیا کورالیناسه آ وکستون-پکستون (O4) معرف حداقل سطح غرقابی (mfs) است. با پسروی و سکون نسبی سطح آب دریا رخساره ها به تدریج کم عمق شده و تبدیل به رخساره های لاگون نیمه محصور می شود. این بخش از توالی معرف بسته رسوی تراز بالا (HST) است. ریز رخساره بیوکلاست میلیولید دندریتینا پکستون-گرینستون (L5) نشانگر مرز بالایی زیر سکانس ۱ می باشد.

در زیر سکانس ۲ بسته رسوی پیش رونده (TST) با رسوبات لاگون نسبتاً محصور، ریز رخساره بیوکلاست میلیولید دندریتینا پکستون-گرینستون (L5) شروع و تدریجاً به رخساره های مرجانی، ریز رخساره کورال باندستون (L1) که معرف حداقل سطح غرقابی (mfs) است خاتمه می یابد. با سکون نسبی سطح آب دریا رخساره مرجانی (Patch reef) به رخساره های لاگون محصور تبدیل شده و بسته رسوی پس رونده (HST) تشکیل می شود. مرز فوقانی زیر سکانس ۲ با ریز رخساره بیوکلاست میلیولید دندریتینا پکستون-گرینستون (L5) مشخص می گردد.

۳-۹- سکانس سوم

سکانس ۳ با پیش روی رخساره های متعلق به لاغون و سد (TST) بر روی مرز سکانس قبلی آغاز می شود. سطح حداکثر غرقابی در برش لب سفید با ریز رخساره ریز رخساره پلوییدال آیید/بیوکلاست ایید پکستون-گرینستون (B1) و در تنگ لنده نیز با رخساره فاولرینا پکستون-گرینستون (B2) مشخص می شود. بعد از سطح حداکثر غرقابی، با سکون نسبی و پایین آمدن تدریجی سطح آب دریا روند کم عمق شدن در هر دو برش آغاز شده و با نهشته شدن ریز رخساره های لاغون در هر دو برش همراه است (HST). ریز رخساره بیوکلاست وکستون ژیپس دار (L7) در برش لب سفید و ریز رخساره مادستون بیوکلاست دار-کوارتر دار (L6) در تنگ لنده بخش پایانی سکانس سوم را تشکیل داده و بیانگر پایین افتادن سطح نسبی آب دریا و مرز سکانسی (SB) است.

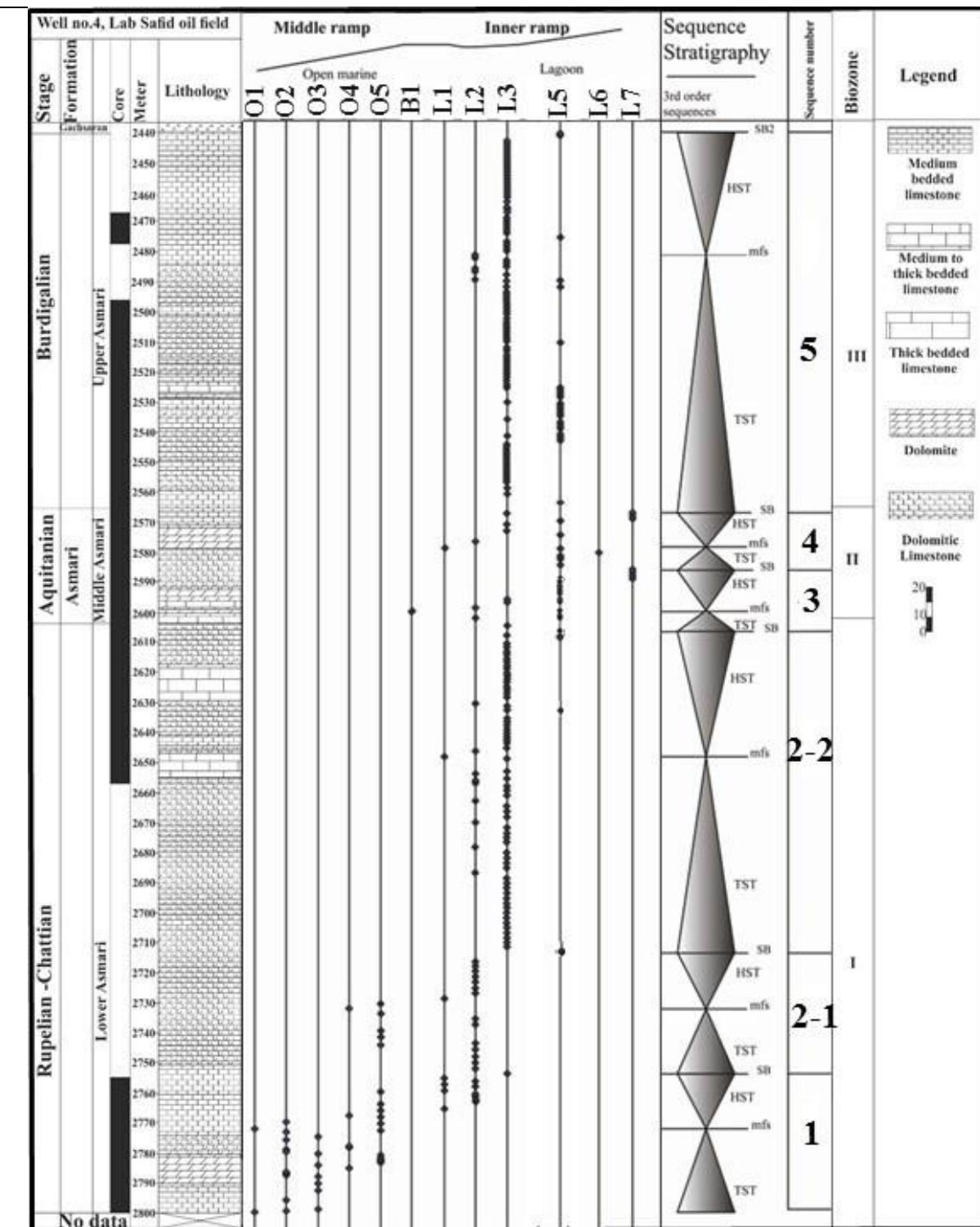
۴-۹- سکانس چهارم

این سکانس در برش لب سفید به سن آکی تانین پسین است. ضخامت آن ۱۹ متر بوده و در متراز ۲۵۸۶ متر تا ۲۵۶۷ متری قرار دارد. سکانس چهارم در تنگ لنده به سن آکی تانین پسین-بوردیگالین پیشین است و در فاصله‌ی ۶۸ متری تا ۱۴۸ متری برش واقع شده و به ضخامت ۸۰ متر است. بسته رسوبی پیشرونده این سکانس (TST) در هر دو برش از رخساره های تالاب تشکیل شده است. در برش لب سفید ریز رخساره کورال باندستون (L1) و در برش تنگ لنده ریز رخساره فاولرینا پکستون-گرینستون (B2) معرف سطح حداکثر غرقابی هستند. در ادامه ریز رخساره های لاغونی مربوط به محیط کم عمق تر در هر دو برش بر روی سطح حداکثر غرقابی قرار گرفته و بسته رسوبی تراز بالا را تشکیل می دهند. ریز رخساره مادستون بیوکلاست دار و کوارتر دار (L6) در تنگ لنده و ریز رخساره بیوکلاست وکستون ژیپس دار (L7) در برش لب سفید نشانگر پایین آمدن ناگهانی سطح نسبی آب دریا و تشکیل مرز سکانس (SB) می باشند.

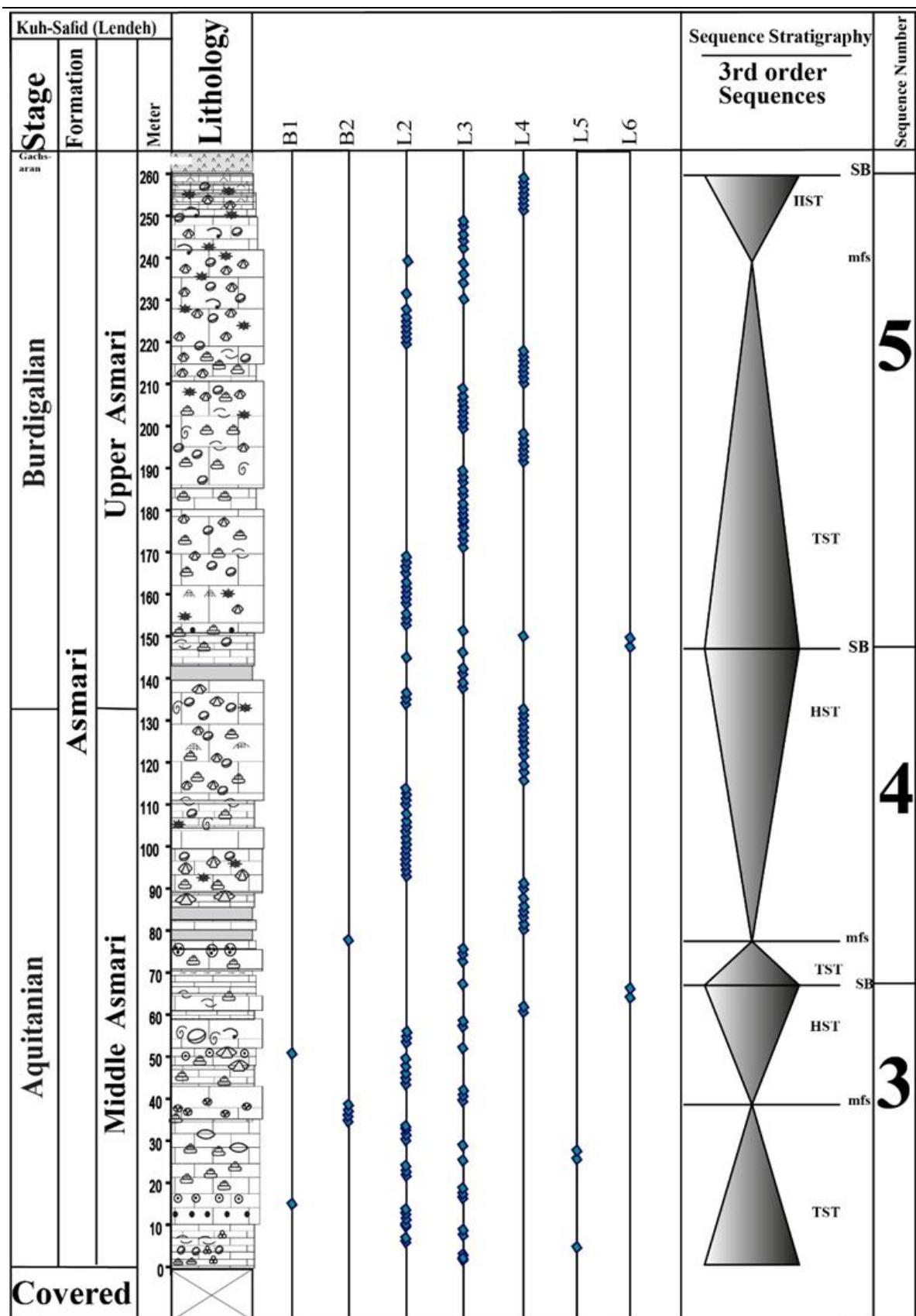
۴-۹- سکانس پنجم

این سکانس در هر دو برش به سن بوردیگالین است. ضخامت آن در برش لب سفید ۱۲۷ متر بوده و از متراز ۲۵۶۷ تا ۲۴۴۰ متری را شامل می شود. در تنگ لنده در فاصله‌ی ۱۴۸ متری تا ۲۶۰ متری واقع شده و به ضخامت ۱۱۲ است. بسته رسوبی پیشرونده در هر دو برش مشکل از رخساره های لاغون است. سطح حداکثر غرقابی نیز در هر دو برش با ریز رخساره تالاب نیمه محصور بیوکلاست فرامینیفرا (منفذ دار و بدون منفذ) وکستون-پکستون-گرینستون (L2) مشخص می شود. با کاهش عمق در هر دو برش بسته رسوبی تراز بالا از رسوبات لاغون محصور شده تشکیل می شود. مرز این سکانس در هر دو برش با رسوبات تبخیری سازند گچساران مشخص می شود که نشان دهنده مرز سکانسی (SB) است.

چینه نگاری زیستی، محیط رسوی و چینه نگاری سکانسی سازند آسماری در چاه شماره ۴ میدان نفتی لب سفید (شمال فرو افتادگی دزفول، جنوب غرب لرستان) و تنگ لنده (کوه سفید، شمال غرب دهدشت)

شکل ۱۲. چینه نگاری سکانسی سازند آسماری در چاه شماره ۴ میدان نفتی لب سفید (جنوب غرب لرستان).

چینه نگاری زیستی، محیط رسوی و چینه نگاری سکانسی سازند آسماری در چاه شماره ۴ میدان نفتی لب سفید (شمال فرو افتادگی دزفول، جنوب غرب لرستان) و تنگ لنده (کوه سفید، شمال غرب دهدشت)

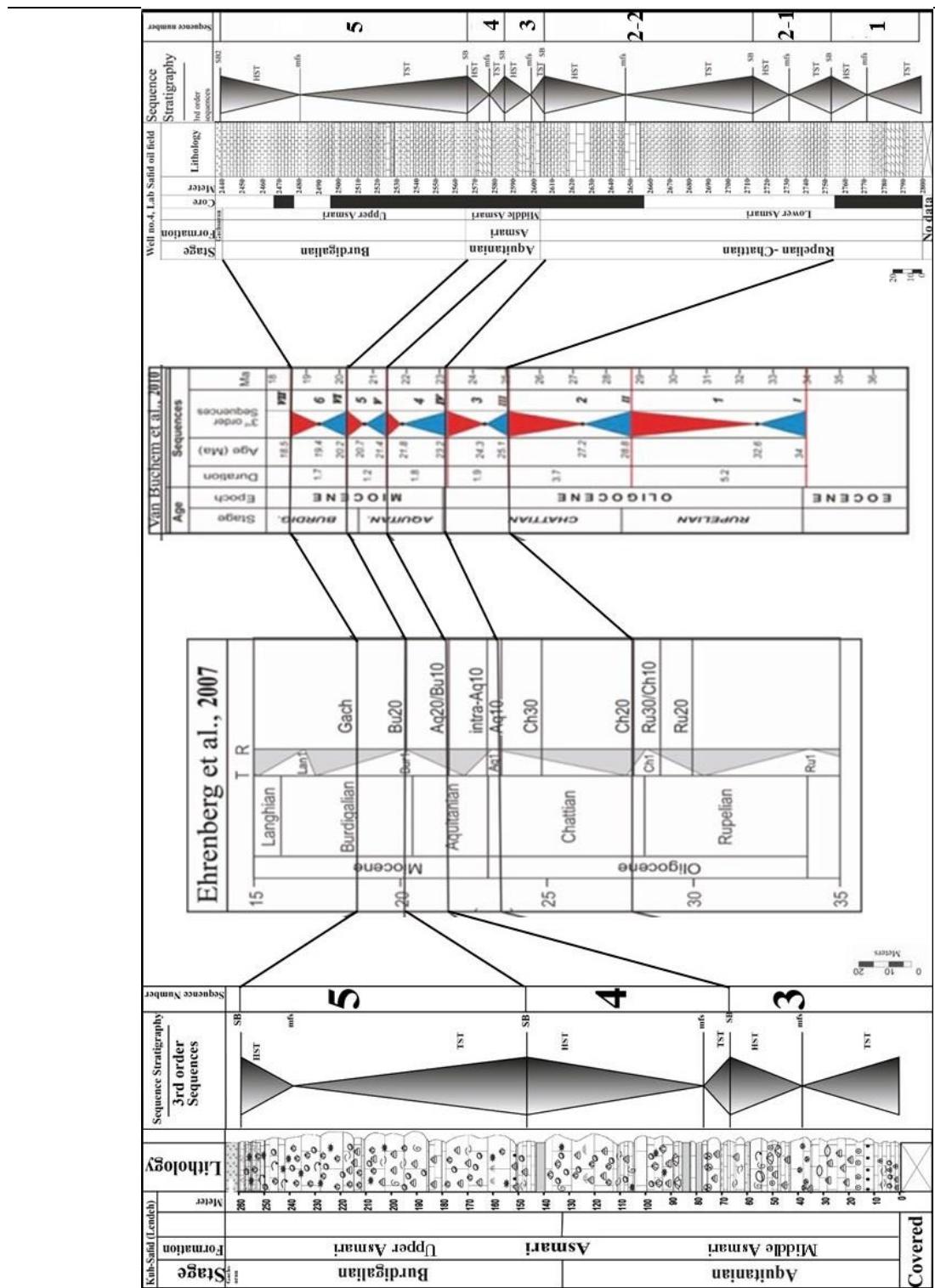
شکل ۱۳. چینه نگاری سکانسی سازند آسماری در ناحیه تنگ لنده (شمال غربی دهدشت).

با مقایسه مرزهای سکانسی در برش های فوق الذکر و مطالعات ون بوخم و همکاران [۶۸] و اهرنبرگ و همکاران [۲۹] مشخص می شود که (شکل ۱۴):

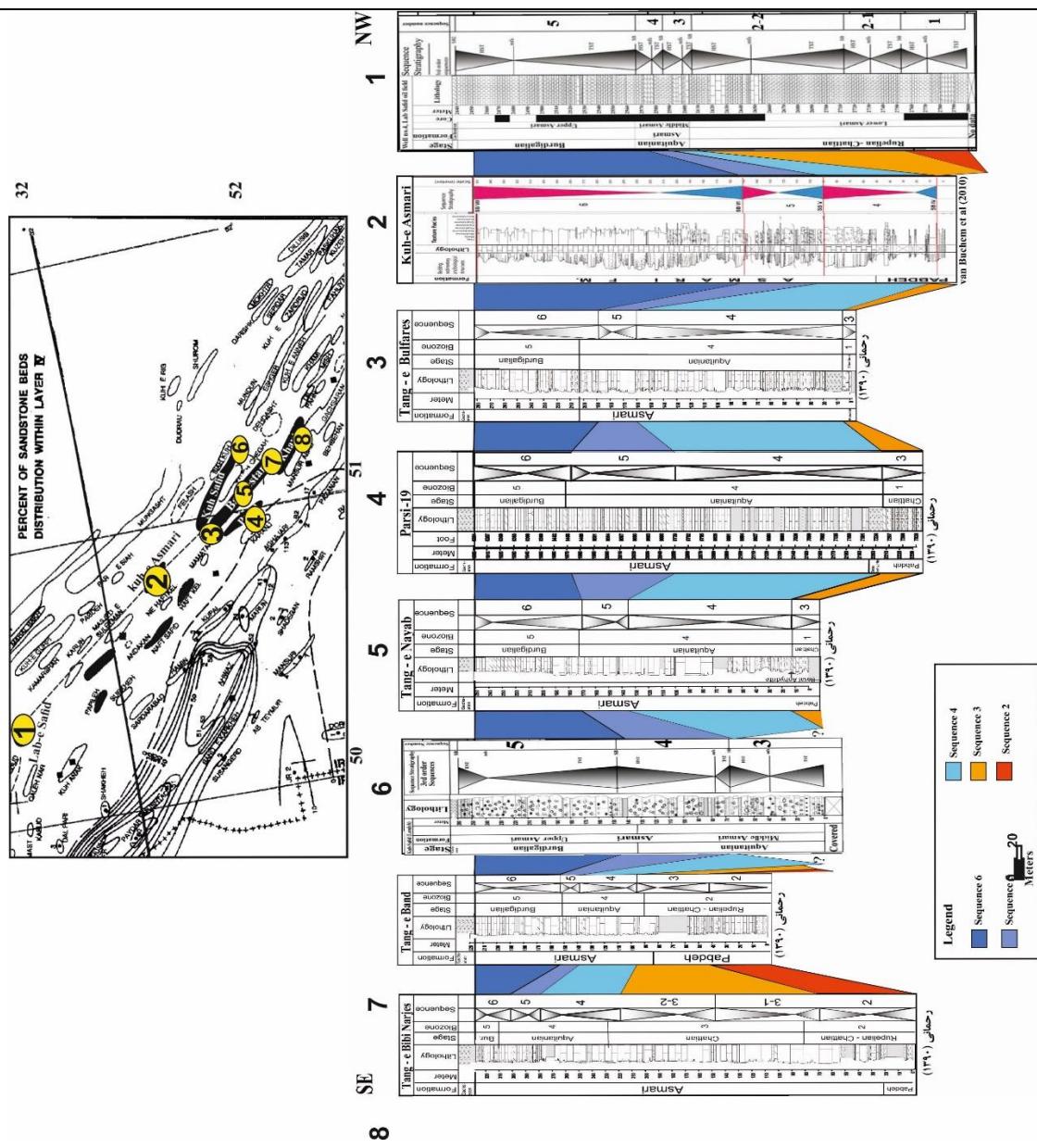
مرز بالایی سکانس ۱ برش لب سفید با Ch20 اهرنبرگ و همکاران [۲۹] و سکانس ۲ ون بوخم و همکاران [۶۸] مطابقت دارد. مطالعات انجام شده بر روی رسوبات شاتین بالایی لب سفید، منجر به شناسایی ۲ سکانس رسوی گردید ولی به منظور تطابق این دو سکانس رسوی شناسایی شده با سکانس شماره ۳ (شاتین پسین) ون بوخم و همکاران [۶۸]، این دو سکانس رسوی در قالب یک سکانس رسوی واحد (به صورت دو زیر سکانس) گنجانده شدند. علت این تفاوت در تعداد سکانس های شناسایی شده در برش لب سفید با سکانس معرفی شده توسط ون بوخم و همکاران [۶۸] را می توان به عملکرد گسل های پی سنگی در طی این زمان در حوضه فورلندی زاگرس نسبت داد [۱۱]. با توجه به نکات ذکر شده مرز فوکانی زیرسکانس ۱ (از سکانس دوم) را می توان در برش لب سفید با مرز Ch30 و مرز زیرین این زیر سکانس را با Ch20 معرفی شده توسط اهرنبرگ و همکاران [۲۹] معادل دانست و همچنین مرز فوکانی زیر سکانس ۲ (سکانس دوم) در این برش با مرز Aq10 و مرز زیرین آن با Ch30 معادل است [۲۹]. مرز فوکانی سکانس ۳ معادل با مرز Aq20/Bu10 و مرز زیرین آن معادل با Aq10 معرفی شده توسط اهرنبرگ و همکاران [۲۹] در فروافتادگی دزفول است. این سکانس معادل سکانس شماره ۴ ون بوخم و همکاران [۶۸] است. مرز زیرین سکانس ۴ معادل با Aq20/Bu10 بوده و مرز بالایی آن معادل با مرز Bu20 معرفی شده توسط اهرنبرگ و همکاران [۲۹] است. این سکانس معادل سکانس شماره ۵ ون بوخم و همکاران [۶۸] است. مرز زیرین سکانس ۵ معادل با Bu20 معرفی شده در زون فروافتادگی دزفول توسط اهرنبرگ و همکاران [۲۹] و مرز بالایی آن با قاعده سازند گچساران مشخص می شود. این سکانس معادل سکانس شماره ۶ ون بوخم و همکاران [۶۸] می باشد. با مقایسه محیط رسوی و سکانس های مختلف سازند آسماری در نواحی مختلف حوضه زاگرس مشخص می شود که به دلیل تفاوت در عمق حوضه رسوبگذاری سازند آسماری دارای سن و مرزهای متفاوتی در بخش های مختلف زاگرس می باشد. در بخش‌های حاشیه‌ای تر حوضه مانند تنگ بی بی نرجس (حاشیه‌ی جنوب شرقی حوضه) و چاه شماره ۴ لب سفید (حاشیه‌ی شمال غربی حوضه) سازند آسماری در طی الیگوسن نهشته شده و به سمت مرکز حوضه مانند برش‌های تنگ بوقارس، چاه پارسی-۱۹، تنگ نایاب و تنگ لنده، سازند پابده در این زمان در حال رسوب گذاری بوده است (شکل ۱۵). سازند آسماری در برش‌های تنگ بوقارس، چاه پارسی-۱۹، تنگ نایاب و تنگ لنده صرفاً در طی زمان میوسن پیشین (آکی تانین-بوردیگالین) رسوب کرده است. در شروع زمان آکی تانین با افت شدید ناگهانی سطح آب دریا، انیدریت قاعده‌ی آسماری در بخش‌های عمیق حوضه در زمان پس روی شکل گرفته است و در مرکز حوضه مانند نواحی کوه آسماری و میدان‌های نفتی هفتکل، لالی، پاپیله و زیلویی رسوبات آب‌های عمیق به همراه فون‌های پلانکتون، بالا و پایین این انیدریت را می‌پوشانند [۶۸]. در نتیجه جدا ماندن حوضه‌ی رسوی سازند آسماری از حوضه‌ی تتبیس و با افزایش شوری (آکی تانین پیشین)، ریز رخساره‌های فاورینا پکستون-گرینستون (B2) و ریز رخساره پلوبیدال آیید/بیوکلاست ایید پکستون-گرینستون (B1) در همه‌ی برش‌های تاقدیس

بنگستان یافت می شوند[۶۸]. هم‌مان با تشکیل ایندریت قاعده‌ای، در تنگ بند سطوح فرسایشی و در بی بی نرجس افق استروماتولیتی تشکیل شده‌اند [۲]. ریز رخساره‌های موجود در سازند آسماری تنگ لنده صرفاً در شرایط لاغون و در بخش درونی پلاتفرم کربناتی شکل گرفته است. بر همین اساس سکانس‌های شناسایی شده در برش‌های مختلف دارای سن و تعداد متفاوت می باشند. پلاتفرم کربناتی سازند آسماری در اواسط بوردیگالین بر اثر پسروی آب دریا توسط رسوبات تبخیری سازند گچساران پوشیده می شود.

چینه نگاری زیستی، محیط رسوی و چینه نگاری سکانسی سازند آسماری در چاه شماره ۴ میدان نفتی لب سفید (شمال فرو افتادگی دزفول، جنوب غرب لرستان) و تنگ لنده (کوه سفید، شمال غرب دهدشت)

شکل ۱۴. تطبیق سطوح سکانس بر شاهی مطالعه شده (تنگ لنده و چاه شماره ۴ میدان نفتی لب سفید) با سطوح سکانس استراتیگرافی معرفی شده سازند آسماری توسط اهرنبرگ و همکاران [۲۹] در زون ایده و ون بوخ و همکاران [۸۶] در زون فرو افتاده دزفول.

شکل ۱۵. تطابق برش‌های مورد مطالعه (تنگ لنده و چاه شماره ۴ میدان نفتی لب سفید) با برش‌های هم‌جوار [۲، ۶۸] بر اساس داده‌های چینه نگاری سکانسی.

۱۰- نتیجه گیری

در این پژوهش، دو برش از سازند آسماری در چاه شماره ۴ لب سفید و تنگ لنده براساس چینه نگاری زیستی، محیط رسوبی و چینه نگاری سکانسی مطالعه شدند و با سایر نواحی زاگرس مورد بررسی و مقایسه قرار گرفتند. نتایج حاصله از مقایسه این دو برش با سایر نواحی زاگرس (۳ برش در تاقدیس بنگستان، ۱ چاه در میدان نفتی پارسی، ۱ برش در کوه آسماری و ۱ برش در تاقدیس خویز)، حاکی از آن است که ته تشیست سازند آسماری در تنگ بی بی نرجس، تنگ بند و چاه شماره ۴ میدان نفتی لب تاقدیس خویز،

چینه نگاری زیستی، محیط رسوی و چینه نگاری سکانسی سازند آسماری در چاه شماره ۴ میدان نفتی لب سفید (شمال فرو افتادگی دزفول، جنوب غرب لرستان) و تنگ لنده (کوه سفید، شمال غرب دهدشت)

سفید زود تر از سایر نواحی صورت گرفته است. بر این اساس سازند آسماری در زمان الیکوسن تا میوسن پیشین، در یک پلاتفرم کربناتی از نوع رمپ و در چهار زیرمحیط رسوی شامل: الف- زیرمحیط پهنه جزرومدی، ب- زیر محیط لاگون، پ- زیر محیط پشته و ت- زیر محیط دریای باز نهشته شده است. تغییرات عمودی رخساره های میکروسکپی و منحنی مربوط به تغییرات نسبی عمق حاکی از آن است که توالي سازند آسماری در لب سفید از ۵ سکانس درجه ۳ و در بررش تنگ لنده از سه سکانس درجه ۳ تشکیل شده است . انطباق سکانس های تشخیص داده شده با سکانس های سازند آسماری سایر نواحی زاگرس حاکی از آن است که تغییرات جهانی سطح آب دریا در تشکیل آنها نقش اساسی داشته است.

سپاس و قدردانی

از آقایان دکتر برگ ریزان، دکتر صالحی و دکتر غبیشاوی بخاطر داوری مقاله سپاسگزاری می گردد.

منابع

- [۱] رحمانی، ع.، و غبیشاوی، ع.، ۱۳۸۸، مطالعه میکروفاسیس ها، سکانس استراتیگرافی و بیواستراتیگرافی مخزن آسماری در میدان لب سفید: گزارش شماره پ-۶۷۰۰، ۴۱ صفحه.
- [۲] رحمانی، ع.، ۱۳۹۰، چینه شناسی سازند آسماری در تاقدیس های بنگستان و خویز و میدان نفتی پارس: پایان نامه دکتری، دانشگاه اصفهان، ۲۱۰ صفحه.
- [۳] طاهری، ع.، و وزیری مقدم، ح.، ۱۳۸۸، زیست چینه نگاری و پالئوکولوژی سازند آسماری در شرق دو گنبدان براساس روزنдарان: مجله علوم دانشگاه تهران، جلد سی و پنجم، شماره سوم، صفحه ۳۲-۲۳.
- [۴] عرب پور، ص.، ۱۳۹۲، چینه نگاری زیستی و ریز رخساره های سازند آسماری در تاقدیس کوه سفید، شمال غربی دهدشت (لنده) و چاه شماره ۴ میدان نفتی لب سفید، خوزستان: پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه اصفهان، ۲۴۴ صفحه.
- [۵] کلنات، ب.، وزیری مقدم، ح.، و حیدری نیا، م.، ۱۳۹۳، مقایسه چینه نگاری سکانسی و محیط رسوی سازند آسماری در نواحی فارس، خوزستان و لرستان از حوضه زاگرس، نشریه علمی-پژوهشی رخساره رسوی مشهد، جلد هفتم، شماره یک، صفحه ۱۰۷ تا ۱۲۴.
- [۶] موجی خلیفه، ع.، ۱۳۷۹، بررسی ریز چینه نگاری زیستی سازند آسماری در جنوب شرقی بوشهر (تاقدیس خورموج): پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه اصفهان، ۱۶۷ صفحه.
- [۷] موسسه جغرافیایی و کارتوگرافی گیتاشناسی، ۱۳۸۴، اطلس راه های ایران: مقیاس ۱:۱۰۰۰۰۰، ۲۷۱ صفحه.
- [۸] ADAMS, T. D., and BOURGEOIS, F., 1967, Asmari biostratigraphy: *Geological and Exploration Iranian Offshore Oil Company Report*, no. 1074, (unpublished).
- [۹] ADAMS, T. D., 1969, The Asmari Formation of Lurestan and Khuzestan Provinces: *Iranian Offshore Oil Company Report*, 1154, (unpublished).

- [10] ALAVI, M., 2004, Regional stratigraphy of the Zagros fold-thrust belt of Iran and its proforeland evolution: *American Journal of Science*, **304**, 1-20.
- [11] AHMADHADI, F., LACOMBE, O., and DANIEL, J. M., 2007, Early reactivation of basement faults in central Zagros (SW Iran): Evidence from pre-folding fracture population in Asmari formation and Lower Tertiary paleogeography in thrust belts and fore-land basins; From fold kinematics to hydrocarbon systems, frontiers in Earth Sciences, edited by LACOMBE, O., LAVE, J., VERGES, J., and ROURE, F.: Springer Verlag, Chapter, **11**, 205-208.
- [12] ALLAHKARAMPOUR DILL, M., SEYRAFIAN, A., and VAZIRI-MOGHADDAM, H., 2010, The Asmari Formation, north of the Gachsaran (Dill anticlinal), southwest Iran: facies analysis, depositional environments and sequence stratigraphy: *Carbonate evaporite*, **25**(2), 145-160.
- [13] AMIRSHAHKARAMI, M., VAZIRI-MOGHADDAM, H., and TAHERI, A., 2007a, Paleoenvironmental model and sequence stratigraphy of the Asmari Formation in southwest Iran: *Historical Biology*, **19**, 2, 173-183.
- [14] BASSI, D., HUTTINGER, L., and NEBELSICK, J. H., 2007, Larger Foraminifera from the upper Oligocene of the Venetian area, northeast Italy: *Paleontology*, **50**(4), 845-868.
- [15] BASSO, D., 1988, Deep rhodolith distribution in the Pontian Islands, Italy: a model for the paleoecology of a temperate sea: *Palaeogeography, Palaeoclimatology, Palaeoecology*, **137**(1), 173-187.
- [16] BEAVINGTONE-PENNEY, S. J., and RACEY, A., 2004, Ecology of extant nummulitids and other larger benthic foraminifera: applications in palaeoenvironmental analysis: *Earth science*, **67**, 219-265.
- [17] BERBERIAN, M., and KING, G. C. P., 1981, Towards paleogeography and tectonic evolution of Iran: *Canadian Journal of Earth Science*, **18**, 210-265.
- [18] BODAGHER-FADEL, M. K., 2008, Evolution and geological significance of larger benthic foraminifera: Elsevier, London, 540.
- [19] BOLLI, H. M., SAUNDERS, J. B., and PEREH-NEILSEN, K., 1987, Plankton stratigraphy: Cambridge University Press, New York, 1032.
- [20] BRANDANO, M., and CORDA, L., 2002, Nutrients, sea level and tectonics: Constraints for the facies architecture of a Miocene carbonate ramp in central Italy: *Terra Nova*, **14**, 257-262.
- [21] BRANDANO, M., FREZZA, V., TOMASSETTI, L., and PEDLEY, M., 2009a, Facies analysis and paleoenvironmental interpretation of the Late Oligocene Attard Member (Lower Coralline Limestone Formation), Malta: *Sedimentology*, **56**, 1138-1158.
- [22] BRASIER, M. D., 1995, Fossil indicators of nutrient levels. 1: Eutrophication and climate change: *Geological Society, London, Special Publications*, **83**(1), 113-132.
- [23] BRATTOLO, F., BASSI, D., and ROMERO, R., 2007, Upper Eocene larger foraminiferal coralline algal facies from the Klokova Mountain (south continental Greece): *Facies*, **53**(3), 361-375.
- [24] BRUCHETTE, T. P., and WRIGHT, V. P., 1992, Carbonate ramp depositional systems: *Sediment Geology*, **79**, 3-57.
- [25] BOUKHARY, M., KUSS, J., and ABDELRAOUF, M., 2008, Chattian larger foraminifera from Risan Aneiza, northern Sinai, Egypt, and implications for Tethyan paleogeography: *Stratigraphy*, **5**(2), 179-192.
- [26] CORDA, L., and BRANDANO, M., 2003, Aphotic zone carbonate production on a Miocene ramp, Central Apennines, Italy: *Sedimentary Geology*, **161**, 55-70.
- [27] COSOVIC, V., DROBNE, K., and MORO, A., 2004, Paleoenvironmental model for Eocene foraminiferal limestones of the Adriatic carbonate platform (Istrian Peninsula): *Facies*, **50**, 61-75.
- [28] DUNHAM, R. J., 1962, Classification of carbonate rocks according to their depositional texture, in W.E. Ham, ed., Classification of carbonate rocks: *American Association of Petroleum Geologists Memoir*, **1**, 108-121.
- [29] EHRENBERG, S. N., PICKARD, N.A.H., LAURSEN, G.V., MONIBI, S., MOSSADEGH, Z.K., SVANA, T. A., AGRAWI, A. A. M., MCARTHUR, J. M. and THIRLWALL, M. F., 2007, Strontium isotope stratigraphy of the Asmari Formation (Oligocene – Lower Miocene), SW Iran: *Journal of Petroleum Geology*, **30**, 107-128.
- [30] EMBRY, A.F. and KLOVAN, J.E., 1971, Late Devonian reef tract on northeastern Banks Island, northwest territories: *Bulletin of Canadian Petroleum Geology*, **19**, 730-781.
- [31] EMERY, D. and MYERS, K., 1996, Sequence Stratigraphy, Blackwell Publishing Company, 297.

چینه نگاری زیستی، محیط رسوی و چینه نگاری سکانسی سازند آسماری در چاه شماره ۴ میدان نفتی لب سفید (شمال فرو افتادگی دزفول، جنوب غرب لرستان) و تنگ لنده (کوه سفید، شمال غرب دهدشت)

- [32] FALCON, N. L., 1974, Southern Iran: Zagros Mountains, in A. Spencer, ed., Mesozoic-Cenozoic Orogenic Belts: *Geological Society of London Special Publication*, **41**, 199-211.
- [33] FARZIPOUR-SAEIN, A., YASSAGHI, A., SHERKATI, S. and KOYI, H., 2009, Basin evolution of the Lurestan region in the Zagros fold-and-thrust belt, Iran: *Journal of Petroleum Geology*, **32**, 5-19.
- [34] FLUGEL, E., 2010, Microfacies of carbonate rocks, Analysis, Interpretation and Application: *Berline*, Springer, 984.
- [35] GEEL, T., 2000, Recognition of stratigraphic sequence in carbonate platform and slope deposits, empirical models based on microfacies analysis Palaeogene deposits in southeastern Spain: *Palaeogeography*, **155**, 211-238.
- [36] HALLOCK, P., and GLENN, E. C., 1986, Larger Foraminifera: a tool for paleoenvironmental analysis of Cenozoic carbonate depositional facies: *Palaeos*, **1**, 55-64.
- [37] HALLOCK, P., 1999, Symbiont-Bearing Foraminifera, in B. K. Sen Gupta, ed., Modern Foraminifera: *Kluwer Academic*, Dordrecht, 123-139.
- [38] HEYDARI, E., 2008, Tectonics versus eustatic control on supersequences of the Zagros Mountains of Iran: *Tectonophysics*, **451**, 56-70.
- [39] HOHENEGGER, J., YORDANOVA, E., and HATTA, A., 2000, Remarks on west Pacific Nummlitidae: *Journal of Foraminiferal Research*, **30**, 3-28.
- [40] HOHENEGGER, J., YORDANOVA, E., NAKANO, Y., and TATZREITER, F., 1999, Habitats of larger foraminifera on the reef slope of Sesoko Island, Oki nawa, Japan: *Marine Micropaleontology*, **36**, 109-168.
- [41] HOTTINGER, L., 1983, Processes determining the distribution of larger foraminifera in space and time: *Utrecht Micropaleontological Bulletins*, **30**, 239-253.
- [42] HOTTINGER, L., 1997, Shallow benthic foraminiferal assemblages as signals for depth of their deposition and their limitations: *Bulletin de la Societ Geologique de France*, **168**, 491-505.
- [43] HAQ, B. U., HARDENBOL, J., and VAIL, P. R., 1987, Chronology of fluctuating sea levels since the Triassic, *Science*, **235**, 1156-1167.
- [44] JAMES, G. A., and WYND, J. G., 1965, Stratigraphic nomenclature of Iranian oil consortium agreement area: *Bulletin*, **49(12)**, 2182-2245.
- [45] LAURSEN, G. V., MONIBI, S., ALLANI, T. L. N., PICKARD, A. H., HOSSEINEY, A., VINCENT, B., HAMON, Y., VAN BUCHEM, F. S. P., MOALLEMI, A., and DRUILLION, G., 2009, The Asmari Formation revisited: Changed stratigraphic allocation and new biozonation: *First International Petroleum Conference and Exhibition*, Shiraz, Iran.
- [46] LEUTENEGGER, S., 1984, Symbiosis in benthic foraminifera, specificity and host adaptations: *Journal of Foraminiferal Research*, **14**, 16-35.
- [47] LIEWELLYN, P. G., 1973, Geological compilation map, Deh-Dasht: *Iranian oil operating company*, 25479E, scale 1:100000, sheet, 20836E.
- [48] LOEBLICH, A. R., and TAPPAN, H., 1998, Foraminiferal genera and their classification: *Van Nostrand Reinhold Company*, New York, 970.
- [49] MURRAY, J. W., 1991, Ecology and paleoecology of benthic foraminifera: *Longman*, Harlow, 397.
- [50] MUTTI, M., and HALLOCK, P., 2003, Carbonate systems along nutrient and temperature gradients: *Earth Science*, **92**, 465-475.
- [51] NEBELSICK, J.H, STINGL, V., and RASSER, M., 2001, Autochthonous facies and allochthonous debris compared: early Oligocene carbonate facies patterns of the Lower Inn Valley (Tyrol, Austria): *Facies*, **44**, 31-46.
- [52] PEDLEY, M., 1996, Miocene reef facies of Pelagian region (Central Mediterranean region). in FRANSEEN, E.K., ESTEBEN, M., WARD, W. C., and Rouchy, J. M., eds., Models for Carbonate Stratigraphy from Miocene reef complexes of Mediterranean Regions: *Concept Sediment Paleontology*, **5**, 247-259.
- [53] POMAR, L., 2001, Ecological control of sedimentary accommodation: Evolution from a carbonate ramp to rimmed shelf, Upper Miocene, Balearic Island: *Palaeogeography, Palaeoclimatology, Palaeoecology*, **175**, 249-272.

- [54] POMAR, L., BRANDANO, M., and VESTPHAL, H., 2004, Environmental factors influencing skeletal grain sediment associations: A critical review of Miocene examples from the western Mediterranean: *Sedimentology*, **51**, 627-651.
- [55] RAHMANI, A., TAHERI, A., VAZIRI-MOGHADDAM, H., and GHABEISHA VI, A., 2012, Biostratigraphy of the Asmari Formation at Khaviz and Bangestan Anticlines, Zagros Basin, SW Iran: *Neues Jahrbuch für Geologie und Paläontologie - Abhandlungen*, **263(1)**, 1-16.
- [56] RAHMANI, A., VAZIRI -MOGHADDAM, H., TAHERI, A., and GHABEISHA VI, A., 2009, A model for the palaeoenvironmental distribution of larger foraminifera based on microfacies analysis of Oligocene -Miocene carbonate rocks at Khaviz Anticline, Zagros Basin, SW Iran: *Historical Biology*, **21(4)**, 215-227.
- [57] READ, J. F., 1985, Carbonate platform facies models: *Geological Society of America Bulletin*, **69(1)**, 1-21.
- [58] REISS, Z., and HOTTINGER, L., 1984, The Gulf of Aqaba, Ecological Micropaleontology: Berlin-Springer, 354.
- [59] READING, H. G., 1996, Sedimentary environment and facies: *Blackwell Scientific Publications*, **1**, 615.
- [60] RICHARDSON, R. K., 1924, The geology and oil measures of southwest Persia: *Journal of the Institute of Petroleum Technology*, **10(43)**, 256–283.
- [61] ROMERO, J., CAUS, E., and ROSSEL, J., 2002, A model for the paleoenvironmental distribution of larger foraminifera based on Late Middle Eocene deposits on the margin of the south Pyrenean basin: *Palaeogeography, Palaeoclimatology, Palaeoecology*, **179**, 43-56.
- [62] SHABAFROOZ, R., MAHBOUBI, A., VAZIRI-MOGHADDAM, H., GHABEISHA VI, A., and MOUSSA VI-HARAMI, R., 2015, Depositional architecture and sequence stratigraphy of the Oligo-Miocene Asmari platform: Southeastern Izeh Zone, Zagros, Iran: *Facies*, **61**, 423, 1-32.
- [63] SADEGHI, R., VAZIRI-MOGHADDAM, H., and TAHERI A., 2009, Biostratigraphy and palaeoecology of the Oligo-Miocene succession in Fars and Khuzestan areas (Zagros Basin, SW Iran): *Historical Biology*, **21(2)**, 17-31.
- [64] SADEGHI, R., VAZIRI-MOGHADDAM, H., and TAHERI, A., 2011, Microfacies and sedimentary environment of the Oligocene sequence (Asmari Formation) in Fars sub-basin, Zagros Mountains, southwest Iran: *Facies*, **57(3)**, 431-446.
- [65] SIMMONS, M. D., SHARLAND, P. R., CASEY, D. M., DAVIES, R. B., and SUTCLIFFE, O. E., 2007, Arabian Plate sequence stratigraphy Potential implications for global chronostratigraphy: *GeoArabia*, **12**, 101-130.
- [66] THOMAS, A. N., 1948, The Asmari limestone of southwest Iran: *AngloIranian Oil Company Report*, 706, unpublished.
- [67] TUCKER, M. E., and WRIGHT, V.P., 1990, Carbonate sedimentology: *Blackwell Scientific Publications*, Oxford, 425.
- [68] VAN BUCHEM F. S. P., ALLAN T .L., LAURSEN G. V., LOTPOUR M., MOALLEMI A., MONIBI S., MOTIEI H., PICKARD N. A. H., TAHMASBI A. R., VEDRENNE V., and VINCENT, B., 2010, Regional Stratigraphic architecture and reservoir types of the Oligo-Miocene deposits in the Dezful Embayment (Asmari and Pabdeh Formation) SW Iran: *Publication*, **329**, 219-263.
- [69] VAN-WAGONER, J. C., POSAMENTIER, H. W., MITCHUM, R. M., VAIL, P. R., SARG, J. F., LOUTIT, T. S., and HARDENBOL, J., 1988, An overview of the fundamentals of sequence stratigraphy and key definitions, in WILDUS, C.K., HASTINGS, B.S., KENDALL, C.G.S.T.C., POSAMENTIER, H.W., ROSS, C.A., and WAGONER, J.C.V., eds., Sea-level changes: an integrated approach, *SEPM Special Publication*, **42**, 39-45.
- [70] VAZIRI-MOGHADDAM, H., KIMIAGARI, M., and TAHERI, A., 2006, Depositional environment sequence stratigraphy of the Oligo-Miocene Asmari Formation in SW Iran: *Facies*, **52**, 41-51.
- [71] VAZIRI-MOGHADDAM, H., SEYRAFIAN, A., TAHERI, A., and MOTIEI, H., 2010, Oligocene-Miocene ramp system(Asmari Formation) in the NW of the Zagros basin, Iran, Microfacies, paleoenvironment and depositional sequence: *Revista Mexicana de Ciencias Geológicas*, **27(1)**, 56-71.
- [72] WILSON, J. L., 1975, Carbonate facies in geology history: *Springer*, **471**, 33.
- [73] WYND, J. G., 1965, Biofacies of the Iranian oil consortium agreement agreea: *Iranian Offshore Oil Company Report*, 1082, 40, 80, unpublished.